

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

2011. június 24., péntek

Tartalomjegyzék

2011. évi LXVI. törvény	Az Állami Számvevőszékről	14984
2011. évi LXVII. törvény	A határon átnyúló tartási ügyekben a központi hatósági feladatok ellátásáról	14998
2011. évi LXVIII. törvény	A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény módosításáról	15006
2011. évi LXIX. törvény	Egyes törvényeknek a nemzeti adatvagyron körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozásának szabályaival összefüggő módosításáról	15007
2011. évi LXX. törvény	Egyes természetvédelmi és agrártárgyú törvények módosításáról	15009
2011. évi LXXI. törvény	A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról	15010
18/2011. (VI. 24.) KIM rendelet	A lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM–BM–PM együttes rendelet, és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés, valamint az ujj- és tenyérynymatvételezés és a szájnyalvántartás-törlet levételének részletes technikai szabályairól szóló 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelet módosításáról	15011
19/2011. (VI. 24.) KIM rendelet	A területi felzárkózási koordinációs központi és felnőttképzési feladatot ellátó regionális képző központok irányításáról, feladatairól szóló 3/2011. (II. 11.) KIM rendelet módosításáról	15013
34/2011. (VI. 24.) NEFMI rendelet	A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosításáról	15014
50/2011. (VI. 24.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	15017
51/2011. (VI. 24.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	15018
52/2011. (VI. 24.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	15022
53/2011. (VI. 24.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	15026
39/2011. (VI. 24.) OGY határozat	Az egyenruhás bűnözés folyamatát, hátterét és a gyöngyöspatai eseményeket feltáró, valamint az egyenruhás bűnözés felszámolását elősegítő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról	15031
40/2011. (VI. 24.) OGY határozat	Az Állami Számvevőszék 2010. évi tevékenységéről szóló beszámoló tudomásulvételéről	15031

Tartalomjegyzék

41/2011. (VI. 24.) OGY határozat	A MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyilvánosan Működő Részvénytársaság törzsrészevényeinek Magyar Állam javára történő megvásárlásának jóváhagyásáról	15032
42/2011. (VI. 24.) OGY határozat	A Magyar Államvasutak Zrt. jelenlegi gazdasági helyzetéhez vezető, 2002–2010 közötti – kiemelten a MÁV Zrt. szerkezetátalakítására és a leánytársaságok privatizációjára vonatkozó – döntések vizsgálatára létrehozott vizsgálóbizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés elfogadásáról	15032
1204/2011. (VI. 24.) Korm. határozat	A Regionális Képző Központok átalakításáról	15033
65/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15033
66/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15034
67/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15035
68/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15036
69/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15037
70/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15038
71/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15039
72/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15040
73/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15040
74/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15041
75/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15042
76/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15043
77/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15044
78/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15045
79/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15046

Tartalomjegyzék

80/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15047
81/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15048
82/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15049
83/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15050
84/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15050
85/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15051
86/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15052
87/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15053
88/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15054
89/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15055
90/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15056
91/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15057
92/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15058
93/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15059
94/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15060
95/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15061
96/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15062
97/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15063
98/2011. (VI. 24.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	15064

II. Törvények

2011. évi LXVI. törvény az Állami Számvevőszékről*

Az Országgyűlés a közpénzek kezelésének, felhasználásának, valamint az állami és önkormányzati vagyon kezelésének, védelmének és hasznosításának ellenőrzése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Az Állami Számvevőszék jogállása és hatásköre

- 1. §** (1) Az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, amely az Országgyűlésnek alárendelve látja el feladatát. Az Állami Számvevőszék jogállását és hatáskörét az Alkotmány és e törvény határozza meg.
- (2) Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tevékenysége során minden más szervezettől független.
- (3) Az Állami Számvevőszék általános hatáskörrel végzi a közpénzekkel és az állami és önkormányzati vagyonnal való felelős gazdálkodás ellenőrzését.
- (4) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési tapasztalatain alapuló megállapításaival, javaslataival, tanácsaival segíti az Országgyűlést, annak bizottságait, és az ellenőrzött szervezetek munkáját, amellyel elősegíti a jól irányított állam működését.
- (5) Az Állami Számvevőszék megállapításai alapján az ellenőrzött szervezetekkel és a felelős személyekkel szemben az illetékes szervezetnél eljárást kezdeményezhet.
- (6) Az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.
- 2. §** (1) Az Állami Számvevőszék a központi költségvetés szerkezetében önálló fejezet, a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének jogosítványait az elnök gyakorolja.
- (2) Az Állami Számvevőszék a költségvetésére vonatkozó javaslatát és a költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámolóját maga állítja össze, és azt a Kormány változtatás nélkül terjeszti be a központi költségvetésről, illetve az annak végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részeként az Országgyűlésnek. Az Állami Számvevőszék költségvetését úgy kell megállapítani, hogy ne legyen kevesebb az előző évi központi költségvetésben megállapított összegnél.
- (3) Az Állami Számvevőszék részére e törvény 3–5. §-aiban foglaltakon túlmenően további feladatot törvény csak úgy állapíthat meg, hogy a feladatellátáshoz szükséges pénzügyi fedezetet egyidejűleg biztosítja.
- (4) Az Állami Számvevőszék gazdálkodását az Országgyűlés elnöke által közbeszerzési eljárás útján kiválasztott és megbízott független könyvvizsgáló ellenőrzi. A könyvvizsgálattal a Magyar Könyvvizsgálói Kamara által vezetett könyvvizsgálói névjegyzékben szereplő „költségvetési” minősítésű könyvvizsgáló bízható meg.

Az Állami Számvevőszék feladatai

- 3. §** (1) Az Állami Számvevőszék feladatait e törvény és más törvények állapítják meg.
- (2) Az Állami Számvevőszék tevékenységét ellenőrzési terv alapján végzi, amit az elnök hagy jóvá. Az ellenőrzési tervről és annak módosításáról az Állami Számvevőszék elnöke tájékoztatja az Országgyűlést.
- (3) Törvényben meghatározott feladatkörében az Állami Számvevőszék
- kötelees ellenőrzést lefolytatni az Országgyűlés döntése alapján,
 - ellenőrzést végezhet a Kormány felkérésére.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

- (4) Az Állami Számvevőszék a NATO, az Európai Unió, illetve olyan nemzetközi szervezet felkérésére, amelynek Magyarország tagja, továbbá az Országgyűlés vagy a Kormány által vállalt nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség teljesítésére – díjazás ellenében is – ellenőrzést folytathat, ügykörébe tartozó szakértői tevékenységet végezhet belföldön és külföldön. Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tervének teljesítését e bekezdésben meghatározott tevékenysége nem veszélyeztetheti.

4. § Az Állami Számvevőszék elnöke az Országgyűlés számára készített éves beszámolójában tájékoztatást ad a szervezet előző évi ellenőrzési tevékenységéről, működéséről, gazdálkodásáról, valamint az ellenőrzési megállapítások alapján tett intézkedésekről.

- 5. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi az államháztartás gazdálkodását, ennek keretében a központi költségvetési javaslat (pótköltségvetési javaslat) megalapozottságát, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségét, az állami kötelezettségvállalással járó beruházási előirányzatok felhasználásának törvényességét és célszerűségét.
- (2) Az Állami Számvevőszék az államháztartás gazdálkodásának ellenőrzése keretében ellenőrzi a központi költségvetés szerkezeti rendjébe tartozó fejezetek működését, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és az elkülönített állami pénzalapoknak a felhasználását, valamint a helyi önkormányzatok és a kisebbségi önkormányzatok, továbbá ezek társulásai gazdálkodását.
- (3) Az Állami Számvevőszék az államháztartásból származó források felhasználásának keretében ellenőrzi a központi költségvetésből gazdálkodó szervezeteket (intézményeket), valamint az államháztartásból nyújtott támogatás vagy az államháztartásból meghatározott célra ingyenesen juttatott vagyon felhasználását a helyi önkormányzatoknál, az országos és helyi kisebbségi önkormányzatoknál, a közalapítványoknál (ide értve a közalapítvány által alapított gazdasági társaságot is), a köztisztviselőknek, a közhasznú szervezeteknek, a gazdálkodó szervezeteknek, a társadalmi szervezeteknek, az alapítványoknál és az egyéb kedvezményezett szervezeteknek. Amennyiben a kedvezményezett szervezet az államháztartásból támogatásban – ide nem értve a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése alapján történő átutalását – vagy ingyenes vagyonjuttatásban részesül, gazdálkodási tevékenységének egésze ellenőrizhető.
- (4) Az Állami Számvevőszék a nemzeti vagyon kezelésének ellenőrzése keretében
- a) ellenőrzi az államháztartás körébe tartozó vagyon kezelését, a vagyonnal való gazdálkodást, az állami tulajdonban (résztulajdonban) vagy többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek vagyonérték-megőrző és vagyongyarapító tevékenységét, az államháztartás körébe tartozó vagyon elidegenítésére, illetve megterhelésére vonatkozó szabályok betartását;
- b) ellenőrizheti az állami vagy önkormányzati tulajdonban (résztulajdonban) lévő gazdálkodó szervezetek vagyongazdálkodását.
- (5) Az Állami Számvevőszék – a (3)–(4) bekezdés szerinti ellenőrzési feladataival összefüggésben – ellenőrizheti az államháztartás alrendszeréből finanszírozott beszerzéseket és az államháztartás alrendszeréhez tartozó vagyont érintő szerződéseket a megrendelőnél (vagyonkezelőnél), a megrendelő (vagyonkezelő) nevében vagy képviselőjében eljáró természetes személynél és jogi személynél, valamint azoknál a szerződő feleknél, akik, illetve amelyek a szerződés teljesítéséért felelősek, továbbá a szerződés teljesítésében közreműködőknél.
- (6) Az Állami Számvevőszék ellenőrzése során értékeli az államháztartás számviteli rendjének betartását, az államháztartás belső kontrollrendszerének működését.
- (7) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi a központi költségvetés végrehajtásáról készített zárszámadást. A központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzése keretében az Állami Számvevőszék ellenőrzése kiterjed
- a) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról készített zárszámadásra és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak a pénzügyi beszámolójára,
- b) az elkülönített állami pénzalapok költségvetésének végrehajtásáról készített zárszámadásra.
- (8) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi az állami adóhatóság és a helyi önkormányzatok adóztatási és egyéb bevételszerző tevékenységét, valamint a vámhatóság tevékenységét.
- (9) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseinek gyakoriságát törvény, törvényi szabályozás hiányában az Állami Számvevőszék elnöke határozza meg.
- (10) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását és a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben foglaltak alapján folytatott, az alapvető feladatok körébe nem tartozó tevékenységét. E körben az Állami Számvevőszék azt ellenőrzi, hogy a Magyar Nemzeti Bank a jogszabályoknak, az alapszabályának és a közgyűlése határozatának megfelelően működik-e.

- (11) Az Állami Számvevőszék – törvény rendelkezéseinek megfelelően – törvényességi szempontok szerint ellenőrzi
 - a) a pártok gazdálkodását,
 - b) a pártok országgyűlési képviselőcsoportjai számára az Országgyűlés által folyósított hozzájárulás felhasználását,
 - c) az egyházak részére, továbbá az általuk fenntartott, illetve működtetett intézmények és szervezetek részére az államháztartásból juttatott normatív és meghatározott célra biztosított támogatás felhasználását, valamint
 - d) a nemzetbiztonsági szolgálatok speciális működési költségkeret felhasználására vonatkozó adatait.
- (12) Törvény az Állami Számvevőszék ellenőrzését szabályszerűségi szempontok vizsgálatára korlátozhatja.

Jogszabálytervezetek véleményezése

- 6. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék elnöke részt vesz
 - a) az Állami Számvevőszék jogállását, feladatkörét érintő,
 - b) az államháztartás működési rendjéről, és a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló,
 - c) az államháztartás számviteli rendjével kapcsolatos jogszabályok előkészítésében.
 - (2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogszabálytervezeteket a közigazgatási egyeztetés során is – megfelelő határidő biztosításával – véleményezésre meg kell küldeni az Állami Számvevőszék részére.

Az Állami Számvevőszék székhelye

- 7. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék székhelye Budapest.
 - (2) Az Állami Számvevőszék szervezeti egységei minden megyében működnek.

II. FEJEZET

AZ ÁLLAMI SZÁMVEVŐSZÉK SZEMÉLYI ÁLLOMÁNYA

- 8. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék személyi állománya elnökből, alelnökökből, vezetőkből, számvevőkből, legalább középfokú végzettségű köztisztviselőkből, ügykezelőkből és a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalókból áll.
 - (2) Az Állami Számvevőszék szervezetét az Állami Számvevőszék elnöke által kiadott Szervezeti és Működési Szabályzat tartalmazza.
 - (3) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az Állami Számvevőszék vezetőinek, számvevőinek és köztisztviselőinek jogviszonyára a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) rendelkezéseit, a többi alkalmazott jogviszonyára a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Az Állami Számvevőszék elnöke

- 9. §**
- (1) Az Országgyűlés a képviselők köréből nyolctagú jelölőbizottságot hoz létre, amely javaslatot tesz azokra a személyekre, akik az Állami Számvevőszék elnökévé választhatók.
 - (2) Nem jelölhető az Állami Számvevőszék elnökévé olyan személy, aki a megelőző négy évben tagja volt a Kormánynak, vagy bármely párt országos (központi) szervezetében választott vezető tisztséget töltött be.
 - (3) Az Állami Számvevőszék elnökének javasolt személyt az Országgyűlés számvevőszéki ügyekért felelős bizottsága meghallgatja.
 - (4) Az Állami Számvevőszék elnöke megválasztása után, hivatalba lépése alkalmával az Országgyűlés előtt esküt tesz.
 - (5) Az Állami Számvevőszék elnöke megbízatása lejártával újraválasztható. Ha újraválasztására nem kerül sor, az Állami Számvevőszék elnöke megbízatásának lejártá után mindaddig hivatalában marad, amíg az Országgyűlés az Állami Számvevőszék új elnökét meg nem választja.
 - (6) Az Állami Számvevőszék elnöke a társadalombiztosítás ellátásaira való jogosultság szempontjából közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatott biztosítottnak, keresete nem önálló tevékenységből származó, járulékalapot képező jövedelemnek minősül.
 - (7) Az Állami Számvevőszék elnöke megbízatásának időtartama közigazgatási szervnél közszolgálati jogviszonyban töltött időnek, illetve nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít.

- (8) Az Állami Számvevőszék elnökének minden naptári évben negyven munkanap szabadság jár.
- (9) Az Állami Számvevőszék elnökét az Országgyűlés tizenkét évre választja meg.
- 10. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék elnökét az országgyűlési képviselővel azonos mentelmi jog illeti meg.
- (2) A mentelmi joggal kapcsolatos eljárásokra az országgyűlési képviselők mentelmi jogával kapcsolatos eljárási szabályokat kell alkalmazni. A mentelmi jog felfüggesztése tárgyában az Országgyűlés a képviselők kétharmadának a szavazatával dönt, a mentelmi jog megsértése esetén szükséges intézkedést az Országgyűlés elnöke teszi meg.
- 11. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása megszűnik:
- a megbízatási időtartam leteltével,
 - a 70. életév betöltésével,
 - lemondással,
 - összeférhetetlenség megállapításával,
 - felmentéssel,
 - kizárással,
 - halállal.
- (2) A lemondást írásban kell közölni az Országgyűlés elnökével. Az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása a lemondásban megjelölt napon szűnik meg.
- (3) Az Állami Számvevőszék elnökével szemben a 18. §-ban meghatározott esetekben az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága javaslatára, az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával meghozott határozattal állapítja meg az összeférhetlenséget.
- (4) Felmentéssel szüntethető meg a megbízatás, ha az Állami Számvevőszék elnöke neki fel nem róható okból nem képes eleget tenni megbízatásából adódó feladatainak. A felmentést az Országgyűlés mentelmi ügyekkel foglalkozó bizottsága kezdeményezheti. A felmentéshez az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.
- (5) Kizárással szünteti meg a megbízatást az Országgyűlés, ha az Állami Számvevőszék elnöke neki felróható okból nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak, illetve jogerős ítéletben megállapított büntetést követett el. A kizárást a mentelmi ügyekkel foglalkozó bizottság kezdeményezheti. A kizáráshoz az Országgyűlés kétharmadának szavazata szükséges.
- 12. §**
- (1) Ha az elnök e tisztségét legalább három évig betöltötte és megbízatása megszűnésére a megbízatás időtartamának letelte, a 70. életév betöltése, lemondás, felmentés vagy halál miatt kerül sor, a tisztség megszűnésétől számított tizenöt napon belül egy összegben hathavi – lemondás esetén pedig háromhavi – illetményével megegyező összegű juttatásra jogosult, amely társadalombiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás, valamint – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem.
- (2) Amennyiben az elnök megbízatása az (1) bekezdésben megjelölt okokból három évnél hamarabb szűnt meg, de legalább egy évig tisztségét betöltötte, akkor az (1) bekezdésben megjelölt juttatás 50%-ára jogosult.
- (3) Az elnök halála esetén a juttatás az özvegyet, ennek hiányában az örökösöt illeti meg. E juttatásból egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot fizetni nem kell. E juttatás a hozzátartozói nyugellátás megállapításakor a havi átlagkereset alapjául szolgáló keresetként nem vehető figyelembe.
- (4) Ha az elnök a megbízatásának megszűnését követően állami vezetői megbízatást kap, az e § szerinti juttatásra az új megbízatással összefüggő hivatalba lépése napjától nem jogosult, és a már felvett összeg időarányos részét vissza kell fizetnie.
- (5) Az elnök végkielégítésre, felmentési időre, jubileumi jutalomra nem jogosult.
- (6) Ha az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a megbízatása nem a 11. § (1) bekezdés d) vagy f) pontja alapján szűnt meg.
- 13. §**
- (1) Az Állami Számvevőszéket az elnök vezeti. Gondoskodik arról, hogy az Állami Számvevőszék a feladatait, tevékenységét a jogszabályok előírásainak megfelelően lássa el.
- (2) Az Állami Számvevőszék elnöke
- kiadja az Állami Számvevőszék Szervezeti és Működési Szabályzatát,
 - meghatározza az Állami Számvevőszék stratégiáját és ellenőrzési tervét, gondoskodik azok végrehajtásáról,
 - összeállítja a fejezet éves költségvetési javaslatát és zárszámadását,
 - megállapítja és nyilvánosságra hozza a számvevőszéki ellenőrzés eljárási szabályait és módszereit,

- e) gondoskodik az Állami Számvevőszék éves beszámolójának, valamint a központi költségvetésről és annak végrehajtásáról (zárszámadás) készített jelentésnek az Országgyűlés elé terjesztéséről,
- f) gondoskodik a Kormány felkérésére végzett ellenőrzés megállapításait tartalmazó jelentés miniszterelnöknek való megküldéséről,
- g) tanácskozási joggal részt vesz az Országgyűlés és bizottságainak ülésein,
- h) képviseli az Állami Számvevőszéket,
- i) a Szervezeti és Működési Szabályzat szerint gyakorolja a munkáltatói jogokat, meghatározza a személyi állományra vonatkozó teljesítményértékelés rendszerét és szempontjait,
- j) ellenőrzi a vezetők és a számvevők vagyonyilatkozatát, gondoskodik azok nyilvántartásáról,
- k) külön jogszabályokban meghatározottak szerint szakmai képzést szervezhet,
- l) a Költségvetési Tanács tagjaként ellátja a külön törvényben meghatározott ezirányú feladatait,
- m) ellátja a törvényekben ráruházott egyéb feladatokat.

Az Állami Számvevőszék alelnöke

- 14. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék alelnökére a 9–12. § szabályait alkalmazni kell, azzal, hogy azok alkalmazásában az Állami Számvevőszék elnökén az Állami Számvevőszék alelnökét kell érteni.
 - (2) Az Állami Számvevőszék alelnöke az elnök akadályoztatása esetén az elnök által szabályozott jogkörben gyakorolja az elnök jogait és ellátja kötelezettségeit.
 - (3) Az Állami Számvevőszék alelnökének feladatait az Állami Számvevőszék Szervezeti és Működési Szabályzata határozza meg.

A számvevők

- 15. §**
- (1) Számvevő az Állami Számvevőszék feladat- és hatáskörében eljáró ügydöntő, vagy ellenőrzési és azt támogató érdemi feladatot ellátó, felsőfokú végzettséggel rendelkező személy lehet.
 - (2) A számvevőt az Állami Számvevőszék elnöke nevezi ki, a jogviszony a kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. Eltérő rendelkezés hiányában a jogviszony határozatlan időre és teljes munkaidőre jön létre. A kinevezést és annak elfogadását írásba kell foglalni.
 - (3) A számvevő helyettesítés céljából vagy meghatározott munka elvégzésére, feladat ellátására határozott időre is kinevezhető. A számvevő gyakornok kinevezése határozott időre szól. A határozott idejű kinevezéssel létesített jogviszony időtartamát naptárilag vagy más alkalmas módon – így különösen meghatározott munka elvégzéséhez, feladat ellátásához vagy esemény bekövetkeztéhez kötődően – kell meghatározni.
 - (4) A kinevezési okmányának tartalmaznia kell a számvevő besorolását, illetményét, munkakörét, meghatározott feladatkörét és a munkavégzés helyét. A kinevezési okmány a jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet.
 - (5) A számvevőnek a kinevezéséhez és a besorolásához szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket igazolnia kell. A számvevő legkésőbb a munkába lépése napján köteles átadni a korábbi foglalkoztatási jogviszonyának megszűnésekor részére kiállított igazolásokat.
 - (6) A számvevő hivatalba lépésekor esküt tesz.
 - (7) A számvevő részt vesz az Állami Számvevőszék feladatainak ellátásában, elvégzi a munkaköri leírásában szereplő, továbbá azokat a feladatokat, amelyekkel felettes vezetője megbízza.
 - (8) A számvevőnek a feladatait a hatályos jogrend előírásai szerint, a demokratikus, jogállami intézményrendszerben kifejeződő közérdek iránti elkötelezettséggel kell ellátnia. A számvevővel szemben elvárás, hogy közszolgálati feladatait hivatászerű példamutatással, a jogszabályi előírások maradéktalan betartásával, pontosan lássa el és állampolgári kötelezettségeit teljesítse, valamint hivatására a magánéletében is méltó legyen.
- 16. §**
- (1) A számvevőt kinevezésekor
 - a) számvevő gyakornok,
 - b) számvevő,
 - c) számvevő tanácsos,
 - d) számvevő főtanácsos,
 - e) számvevő vezető főtanácsoskategóriák valamelyikébe kell besorolni.

- (2) Az Állami Számvevőszék elnöke a nem vezetői munkakört betöltő számvevő főtanácsos és számvevő vezető főtanácsos részére – ha a munkakör ellátása során nyújtott kiemelkedő szakmai teljesítménye indokolja – tanácsadói vagy főtanácsadói cím használatát engedélyezheti. A címhasználatához címpótlék jár. A címhasználat visszavonható, ha az engedélyezés indokai már nem állnak fenn.
- (3) Az Állami Számvevőszék elnöke az ellenőrzést vezető számvevő részére – amennyiben nem tölt be vezetői munkakört – az ellenőrzés idejére osztályvezető-főtanácsosi besorolásnak megfelelő illetményt állapíthat meg.
- (4) A számvevő jogviszonya felmentéssel megszüntethető, ha a külön jogszabályban megállapított rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt elérte. Az e címen történő felmentés az erre vonatkozó tény megjelölésével történik.
- (5) A számvevő jogviszonya felmentéssel megszüntethető a közvetlen hivatali felettese vagy feladatot adó vezetője kezdeményezésére, ha a munkájáról készített teljesítményértékelés eredménye alapján a számvevő munkaköri feladatainak ellátása nem megfelelő színvonalú.

A vezetői és tanácsadói munkakörök

- 17. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék elnöke a számvevőt számvevő osztályvezető-főtanácsosnak, számvevő igazgatóhelyettesnek, számvevő igazgatónak, számvevő főigazgatónak vagy főtitkárnak kinevezheti.
 - (2) A vezetői kinevezés indokolás nélkül bármikor visszavonható. A vezetői kinevezés visszavonása nem érinti a számvevői kinevezést.
 - (3) Az Állami Számvevőszék vezetőinek hatáskörét és feladatait a Szervezeti és Működési Szabályzat állapítja meg.
 - (4) Az Állami Számvevőszék elnöke az elnöki igazgatóságon elnöki (alelnöki) főtanácsadói és elnöki (alelnöki) tanácsadói munkaköröket létesíthet. Az elnöki (alelnöki) főtanácsadói és tanácsadói munkakör betöltésére szóló kinevezés határozatlan időre szól. Az elnöki (alelnöki) főtanácsadói vagy tanácsadói munkakörben foglalkoztatott számvevő vezető főtanácsosi vagy számvevő főtanácsosi besorolást kap. A számvevő vezető főtanácsosként besorolt elnöki (alelnöki) főtanácsadó számvevő igazgatóhelyettesi, a számvevő főtanácsosként besorolt elnöki (alelnöki) tanácsadó számvevő osztályvezető-főtanácsosi illetményre és juttatásra jogosult.

Összeférhetetlenség

- 18. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék elnöki, alelnöki, vezetői és számvevői tisztsége összeegyeztethetetlen minden olyan szervezetenél betöltött tisztséggel, amely szervezet az államháztartás valamelyik alrendszeréből támogatásban részesül.
 - (2) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője az Állami Számvevőszéknél történő alkalmazásuk idején nem lehetnek tagjai az Országgyűlésnek, önkormányzati képviselő-testületnek, és nem tölthetnek be érdek-képviselői szervezetenél vezető tisztséget.
 - (3) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője – a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével – más megbízást nem láthat el, más kereső foglalkozást nem folytathat, díjazást más tevékenységért nem fogadhat el.
 - (4) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője nem lehetnek sem egymással, sem a Kormány, sem pedig az Országgyűlés számvevőszéki ügyekben illetékes bizottsága tisztségviselőjével vagy tagjával hozzátartozók [Ktv. 72. § (5) bek.].
 - (5) Ha az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője vagy számvevője személyével kapcsolatban összeférhetlenségi ok áll fenn, azt a megválasztását vagy kinevezését követően – amennyiben az összeférhetlenség később keletkezik, annak keletkezését követően – tíz napon belül meg kell szüntetnie. Ennek megtörténteig a hatáskörét nem gyakorolhatja, feladatait nem láthatja el.
 - (6) A vezető és a számvevő esetében az összeférhetlenséget az elnök állapítja meg.
 - (7) A számvevőre vonatkozó jelen §-ban meghatározott összeférhetlenségi szabályokat az Állami Számvevőszék által az ellenőrzésben való részvétellel felkért szakértőre és megbízási jogviszonyban foglalkoztatott más közreműködőre is alkalmazni kell.

Vagyonnyilatkozat

- 19. §** (1) Az Állami Számvevőszék elnöke és alelnöke az országgyűlési képviselőkre vonatkozó szabályok szerint a megválasztásakor, majd azt követően évente; az Állami Számvevőszék vezetői és számvevői a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint a kinevezésükkor, majd azt követően a vezetők évente, a számvevők két évente vagyonnyilatkozatot tesznek. A vezetők és a számvevők vagyonnyilatkozata nem nyilvános.
- (2) A vagyonnyilatkozatok őrzésére, ellenőrzésére, a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség elmulasztására és a szándékosan téves tartalmú vagyonnyilatkozat közlésére az Állami Számvevőszék elnökének és alelnökének esetében az országgyűlési képviselőkre, az Állami Számvevőszék vezetői és számvevői esetében – eltérő szabály hiányában – a köztisztviselőkre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

Az Állami Számvevőszék elnökét, alelnökét, vezetőit és számvevőit megillető díjazás és juttatások

- 20. §** (1) Az Állami Számvevőszék elnökének a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított, az Állami Számvevőszéktől származó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset kilencszerese. Egyebekben az Állami Számvevőszék elnöke a minisztert megillető juttatásokra jogosult.
- (2) Az Állami Számvevőszék alelnökének a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított, az Állami Számvevőszéktől származó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset hét és félszerese. Egyebekben az alelnök az Állami Számvevőszék elnökét megillető juttatásokra jogosult.
- 21. §** (1) A tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított számvevői illetményalap a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset összegével megegyező. Az illetményalap változásából eredő illetményváltozás nem minősül a kinevezés módosításának.
- (2) A számvevő alapilletménye:
- a) számvevő gyakornok esetében az illetményalap 1,5-szerese,
 - b) számvevő esetében az illetményalap 2,7-szerese,
 - c) számvevő tanácsos esetében az illetményalap 2,9-szerese,
 - d) számvevő főtanácsos esetében az illetményalap 3,3-szerese,
 - e) számvevő vezető főtanácsos esetében az illetményalap 3,8-szerese,
 - f) számvevő osztályvezető-főtanácsos esetében az illetményalap 3,8-szerese,
 - g) számvevő igazgatóhelyettes esetében az illetményalap 4,0-szerese,
 - h) számvevő igazgató esetében az illetményalap 4,3-szerese,
 - i) számvevő főigazgató, főtitkár esetében az illetményalap 4,6-szerese.
- (3) A vezetői illetménypótlék mértéke a számvevő osztályvezető-főtanácsos, a számvevő igazgatóhelyettes, a számvevő igazgató, a számvevő főigazgató, és a főtitkár esetén az alapilletmény 20%-a.
- (4) A számvevőt megillető címpótlék mértéke:
- a) számvevő főtanácsos tanácsadó esetén az alapilletmény 5,5%-a,
 - b) számvevő főtanácsos főtanácsadó esetén az alapilletmény 6,5%-a,
 - c) számvevő vezető főtanácsos tanácsadó esetén az alapilletmény 7,5%-a,
 - d) számvevő vezető főtanácsos főtanácsadó esetén az alapilletmény 8,5%-a.
- (5) A számvevő a (6) bekezdés szerinti idegennyelv-tudási pótlékre jogosult, ha az idegen nyelv használata a munkakör betöltéséhez szükséges. A nyelvpótlékre jogosító munkaköröket és nyelveket a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletében kell feltüntetni.
- (6) Az idegennyelv-tudási pótlék mértéke nyelvvizsgánként:
- a) angol, francia vagy német nyelvből
 - felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 20%-a,
 - felsőfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 10%-a,
 - középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 10%-a,
 - középfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 5%-a.

- b) egyéb nyelvből
- felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 11%-a,
 - felsőfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 5%-a,
 - középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 6%-a,
 - középfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 3%-a.
- (7) A feladatkör szakszerűbb ellátását biztosító tudományos fokozat, valamint a feladatkörön belüli szakosodást elősegítő további szakképesítés, szakképzettség elismeréseként a számvevő részére képzettségi pótlék állapítható meg. Képzettségi pótlék állapítható meg annak a számvevőnek is, aki a besorolásánál figyelembe vett iskolai végzettségénél magasabb szintű szakképesítéssel, szakképzettséggel rendelkezik, feltéve, ha az a munkakör ellátásához szükséges. A képzettségi pótlékra jogosító munkaköröket és képzettségeket a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletében kell feltüntetni.
- (8) A képzettségi pótlék mértéke:
- a) doktori (PhD) fokozat vagy azzal egyenértékű, vagy ennél magasabb tudományos fokozat esetén az illetményalap 13%-a,
 - b) további felsőfokú iskolai rendszerű képzésben szerzett képesítés esetén az illetményalap 9%-a,
 - c) további akkreditált felsőfokú szakképesítés esetén az illetményalap 7%-a,
 - d) további középfokú szakképesítés esetén az illetményalap 6%-a.
- (9) A számvevőt megillető helyettesítési díjra, jubileumi jutalomra, cafeteria juttatásra, valamint a jelen §-ban nem nevesített jogcímen járó egyéb díj, pótlék vagy juttatás mértékére a Ktv. szabályait kell alkalmazni.
- (10) A számvevő főigazgató és a főtitkár a közigazgatási államtitkárt, a számvevő igazgató a helyettes államtitkárt megillető juttatásokra jogosult.
- (11) Az Állami Számvevőszék elnöke át nem ruházható hatáskörében a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül, munkája értékelésétől függően a számvevő (1)–(2) bekezdések szerint számított alapilletményét legfeljebb 50%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg.
- (12) Az alapszabadságon felül
- a) a számvevőnek és a számvevő tanácsosnak 11 munkanap,
 - b) a számvevő főtanácsosnak 12 munkanap,
 - c) a számvevő vezető főtanácsosnak, az elnöki (alelnöki) tanácsadónak, az elnöki (alelnöki) főtanácsadónak, a számvevő osztályvezető-főtanácsosnak és a számvevő igazgatóhelyettesnek 13 munkanap,
 - d) a számvevő főigazgatónak, számvevő igazgatónak és a főtitkárnak 14 munkanap pótszabadság jár.

Külső szakértők

- 22. §** (1) Ellenőrzés elvégzéséhez, megállapítások megtételéhez, véleményadáshoz az Állami Számvevőszék külső szakértőt vehet igénybe, ha olyan speciális szakértelemre van szükség, amellyel a számvevők nem rendelkeznek.
- (2) Minden olyan személy vagy szervezet megbízható szakértői feladattal, aki vagy amely megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkezik.
- (3) A számvevő felelősségére, jogaira és kötelezettségeire [15. § (7)–(8) bekezdés], továbbá az ellenőrzés szabályaira (III. fejezet) vonatkozó rendelkezéseket a szakértőre is alkalmazni kell.
- (4) A szakértő a megállapításaiért, véleményéért felelős az őt megbízó Állami Számvevőszéknek.

III. FEJEZET

AZ ELLENŐRZÉS SZABÁLYAI

Az ellenőrzés általános szabályai

- 23. §** (1) Az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzések szakmai szabályait, módszereit maga alakítja ki, és a kialakított szabályokat nyilvánosságra hozza.
- (2) Az Állami Számvevőszék jogszabályi kötelezettség alapján részére megküldött tájékoztatók, vagy a hozzá érkezett tájékoztatási célú információk, jelzések és egyéb dokumentumok alapján
- a) ellenőrzést végezhet,

- b) külön jogszabályban foglalt felhatalmazás esetén jogorvoslati eljárást kezdeményezhet,
- c) a tudomására jutott adatokról, tényekről a 27. § (7) bekezdésének megfelelően az eljárásra, intézkedésre jogosult illetékes állami szervet értesíti,
- d) a tudomására jutott adatokat, tényeket a folyamatban lévő ellenőrzései keretében vagy ellenőrzéseinek tervezése során hasznosítja.

Az ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények

- 24. §** (1) Az ellenőrzésekkel szemben támasztott követelmények:
- a) az ellenőrzéseket körültekintően és részletesen meg kell tervezni,
 - b) az ellenőrzés végrehajtása során a jogszabályok, az ellenőrzési program, és az ellenőrzési szakmai szabályok, módszerek és az etikai normák szerint kell eljárni,
 - c) az ellenőrzést végző személynek rendelkeznie kell az ellenőrzési feladat megfelelő teljesítéséhez szükséges ismeretekkel és gyakorlattal,
 - d) az ellenőrzések eredményeinek, a megállapításoknak alátámasztottnak, a következtetéseknek okszerűnek és megalapozottnak kell lenniük,
 - e) az ellenőrzéseket hatékonyan és eredményes kell elvégezni.
- (2) Az ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények megvalósulása érdekében az Állami Számvevőszék minőségbiztosítást működtet.

Az ellenőrzést végző számvevő jogai és kötelezettségei

- 25. §** (1) A számvevő a megbízólevelében megjelölt ellenőrzött szervezetnél az ellenőrzési feladatának megfelelően ellenőrzést végez. A számvevő köteles a helyszíni ellenőrzés megkezdésekor az ellenőrzött szerv vezetőjének megbízólevelét bemutatni, és személyazonosságát hitelt érdemlően igazolni.
- (2) A számvevő az ellenőrzési feladatait a jogszabályok, az ellenőrzési szakmai szabályok, módszerek és az etikai normák szerint végzi.
- (3) Amennyiben a rendelkezésre bocsátott dokumentumok, adatok, illetve tájékoztatás hitelességének, megalapozottságának, teljességének megállapítása, vagy egyes ellenőrzési megállapítások alátámasztása, kiegészítése indokolja, a számvevő jogosult az összefüggő tények vizsgálata céljából más szervezettől adatot, dokumentációt, tájékoztatást kérni, illetve az érintett szervezetnél is helyszíni ellenőrzést tartani.
- (4) Az Állami Számvevőszék megbízásából ellenőrzést végző személy felelős
- a) az ellenőrzési feladatnak az ellenőrzési programban foglaltak szerinti végrehajtásáért,
 - b) azért, hogy az ellenőrzési program által meghatározott körben minden lényeges tény megállapításra, feltárára és írásban rögzítésre kerüljön,
 - c) a megállapítások helytállóságáért és azok adatszerű megalapozásáért.
- (5) Az ellenőrzés vezetője felelős
- a) az ellenőrzés előkészítéséért (előtanulmány, ellenőrzési program), a helyszíni ellenőrzés megszervezéséért, az ellenőrzési feladatok összehangolásáért és eredményes lefolytatásáért,
 - b) a számvevők által írásba foglalt megállapítások és a rendelkezésére álló dokumentumok alapján az ellenőrzés tapasztalatait összegző jelentés tervezetének elkészítéséért,
 - c) az általa készített jelentéstervezet adatainak és ténymegállapításainak valóságáért és helytállóságáért.

Az ellenőrzéssel kapcsolatos összeférhetlenségi szabályok

- 26. §** (1) Az ellenőrzésben nem vehet részt:
- a) aki az adott ellenőrzést tartalmazó ellenőrzési terv elfogadását megelőző három naptári évben, illetve az ellenőrzéssel érintett időszakban az ellenőrzött szervezet dolgozója volt,
 - b) aki rendszeres vagy tartós megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban állt az ellenőrzött szervezetnél az ellenőrzés megkezdését megelőző három naptári évben, illetve az ellenőrzéssel érintett időszakban,
 - c) aki az ellenőrzött szervezetnél bármely egyéb, megengedett tevékenységet végez, vagy az ellenőrzött időszakban ilyen tevékenységet végzett,

- d) aki az ellenőrzött szervezet vezetőjének a hozzátartozója [Ktv. 72. § (5) bek.],
 - e) akitől az ellenőrzés tárgyilagos lefolytatása egyéb okból nem várható el.
- (2) Az ellenőrzést végző személy az ellenőrzés végrehajtásáért felelős vezetőjének köteles bejelenteni, ha vele szemben összeférhetlenségi ok áll fenn. Összeférhetlenségi okot bárki bejelenthet. Az összeférhetlenség kérdésében az ellenőrzés végrehajtásáért felelős vezető a bejelentést követően nyolc napon belül dönt.

Adatbetekintés, adatkezelés

- 27. §**
- (1) Az ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során a dokumentumokba és az informatikai eszközökkel kezelt adatnyilvántartó rendszerek adatállományába akkor is betekinhet, illetve azokról másolatot, kivonatot készíthet, ha azok minősített adatot vagy törvény által védett egyéb titkot tartalmaznak. Az eredeti iratokat, valamint az adatnyilvántartó rendszerek adatállományait eredeti adathordozón – másolat készítése és átvételi elismervény átadása mellett – azonban csak akkor viheti el, ha büntető- vagy fegyelmi eljárás kezdeményezése indokolt, és az irat vagy adat megváltoztatásától, illetve megsemmisítésétől kell tartani.
 - (2) Az Állami Számvevőszék és a nevében ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során – annak lefolytatása érdekében – a személyes adatot tartalmazó dokumentumokba, adatnyilvántartásokba betekinhet, azokat – a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kivételekkel – az ellenőrzés lefolytatása céljából átveheti és kezelheti.
 - (3) Az Állami Számvevőszék és a nevében ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során különleges személyes adatot kezelhet, de a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §-ának 2. a) pontjába tartozó adat esetében csak betekintési joggal rendelkezik.
 - (4) Az ellenőrzéssel érintett adatnyilvántartó rendszerben szereplő olyan személyek személyes adatai, illetve különleges személyes adatai nem vehetők át, akik az ellenőrzött tevékenységgel nem érintettek és személyes adatuk az ellenőrzés lefolytatásához nem szükséges.
 - (5) Az ellenőrzés során az ellenőrzött szervezetről vagy annak dolgozójáról, tisztségviselőjéről megszerzett információk a jelentés készítésén kívül – ha törvény eltérően nem rendelkezik – nem használhatók fel más célra. A számvevő a tudomására jutott minősített adatot vagy egyéb, törvény által védett titkot köteles megőrizni, azt külön felhatalmazás nélkül harmadik személynek nem adhatja át, és feladatkörén kívül nem használhatja fel.
 - (6) Az Állami Számvevőszék a hozzá érkezett közérdekű bejelentéseket, a jogszabályi kötelezettség alapján részére megküldött tájékoztatókat, illetve egyéb dokumentumokat, valamint a bennük szereplő személyes adatokat és különleges személyes adatokat – az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába tartozó adat kivételével – kezelheti.
 - (7) Az Állami Számvevőszék a (2)–(6) bekezdések alapján birtokába került személyes adatot büntető- vagy fegyelmi eljárás kezdeményezése, nyomozó hatósági megkeresés teljesítése, illetve peres eljárás lefolytatása céljából, az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába nem tartozó különleges személyes adatot pedig csak büntetőeljárás kezdeményezése, illetve nyomozó hatósági vagy bírósági megkeresés teljesítése céljából továbbíthatja az illetékes szervezet részére.
 - (8) Az Állami Számvevőszék a (2)–(6) bekezdések alapján birtokába került személyes adatot az adatkezelés megkezdésétől számított öt évig, az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába nem tartozó különleges személyes adatot pedig az adatkezelés megkezdésétől számított három évig, de legfeljebb a kezdeményezett büntető- vagy fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig kezelheti.

Közreműködési kötelezettség

- 28. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseinek lefolytatása, illetve az ellenőrzések megtervezése érdekében az ellenőrzött, illetve törvény alapján ellenőrizhető szervezet (a továbbiakban együtt: ellenőrzött szervezet) és annak munkavállalója közreműködésre köteles. Az ellenőrzött szervezet és annak munkavállalója közreműködési kötelezettsége a (2) és (3) bekezdés, valamint a 33. § (1) és (6) bekezdése szerinti kötelezettségeket foglalja magában.
 - (2) A közreműködésre felhívott szervezet az Állami Számvevőszék részére – annak kérésére soron kívül, de legkésőbb öt munkanapon belül – az ellenőrzés tervezhetősége, meghatározása, illetve lefolytatása érdekében szükséges adatokat és dokumentumokat rendelkezésre bocsátja, illetve a kapcsolódó tájékoztatást köteles megadni.
 - (3) A helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzött szervezet, illetve munkatársai kötelesek a számvevő részére a szervezet helyiségeibe való belépést, valamint a papír alapú és informatikai eszközökkel kezelt adatnyilvántartó rendszerekbe való betekintést biztosítani, az azokról való másolat- és kivonatkészítést lehetővé tenni, valamint a kért felvilágosítást, illetve tájékoztatást megadni.

- (4) Az Állami Számvevőszék és a közreműködésre köteles szervezet között a kapcsolat elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum alkalmazásával is fenntartható.
- (5) Amennyiben a közreműködésre kötelezett szervezet vagy ennek munkatársa a közreműködéssel kapcsolatos kötelezettségét megalapozott indok nélkül nem vagy késedelmesen teljesíti, az Állami Számvevőszék az intézkedési kötelezettség nem megfelelő teljesítése esetére irányadó szabályok [33. § (3) bekezdés] szerint jár el.

Észrevételezési jog

- 29. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapításait megküldi az ellenőrzött szervezet vezetőjének vagy az általa megbízott személynek, és annak, akinek személyes felelősségét állapította meg.
 - (2) Az ellenőrzött szervezet vezetője és a felelősként megjelölt személy az ellenőrzés megállapításaira tizenöt napon belül írásban észrevételt tehet.
 - (3) Az Állami Számvevőszék az észrevételre a beérkezésétől számított harminc napon belül írásban válaszol. A figyelembe nem vett észrevételeket köteles a jelentésben feltüntetni, és megindokolni, hogy azokat miért nem fogadta el.

Büntetőeljárás és más felelősségre vonás kezdeményezése

- 30. §**
- (1) Ha az Állami Számvevőszék az ellenőrzése során bűncselekmény gyanúját állapítja meg, megállapításait köteles az illetékes hatósággal haladéktalanul közölni. Egyéb jogellenes cselekmény esetén a felelősség tisztázását, érvényesítését kezdeményezheti. A megkeresett szervezet az eljárás megindításával kapcsolatos álláspontjáról – törvény eltérő rendelkezése hiányában – hatvan napon belül, az eljárás eredményéről pedig annak befejezését követően harminc napon belül tájékoztatni köteles az Állami Számvevőszéket.
 - (2) Az Állami Számvevőszék megbízásából ellenőrzést végző személynek kötelessége, hogy az ellenőrzés során az általa felelősként megjelölt személlyel a megállapításait írásban ismertesse, és tőle írásbeli magyarázatot kérjen. A felelősként megjelölt személy az írásbeli magyarázatot tizenöt napon belül köteles megadni; annak elfogadásáról, vagy elutasításáról az ellenőrzést végzőnek harminc napon belül írásban kell nyilatkoznia.

Vagyonmegóvási intézkedések

- 31. §**
- (1) Amennyiben az ellenőrzés rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználást tár fel, illetve az ellenőrzött szervezet által a pénzeszközök kezelésére vonatkozó szabályok súlyos megsértésével történő károkozást, illetve ennek veszélyét állapítja meg, a kár megelőzése, illetve enyhítése érdekében az Állami Számvevőszék elnöke az illetékes hatósághoz, illetve szervezethez (a továbbiakban együtt: hatóság) fordulhat
 - a) a munkabérek folyósításának kivételével az előirányzat-felhasználási keret zárolása,
 - b) az államháztartás valamelyik alrendszeréből nyújtott támogatások folyósításának felfüggesztése,
 - c) a személyi jövedelemadó 1%-ából történő felajánlásokból való részesedés lehetőségének felfüggesztése,
 - d) bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén az ellenőrzött szervezet tulajdonában vagy kezelésében lévő, az államháztartási vagyon körébe tartozó vagyonelem tekintetében biztosítási intézkedés elrendelése érdekében.
 - (2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a megkeresett hatóság köteles a szükséges intézkedéseket megtenni, és erről az Állami Számvevőszék elnökét tizenöt napon belül írásban értesíteni.
 - (3) Amennyiben az (1) bekezdésben foglaltak alapján tett intézkedés fenntartása a továbbiakban már nem szükséges, erről az Állami Számvevőszék elnöke az intézkedést foganatosító hatóságot értesíti.

Az ellenőrzési jelentés és annak nyilvánossága

- 32. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzésekről jelentést készít. A jelentés tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat, következtetéseket.
 - (2) Az Országgyűlésnek benyújtott, valamint a Kormány felkérésére végzett ellenőrzésről szóló jelentést az Állami Számvevőszék elnöke írja alá. Az általa aláírt jelentés adatainak és megállapításainak valódiságáért és helytállóságáért felelősséggel tartozik. A többi jelentés felelősségi rendjét, valamint kiadmányozási jogát az elnök a Szervezeti és Működési Szabályzatban határozza meg.

- (3) Az Állami Számvevőszék jelentése nyilvános. Törvény a nyilvánosságot államtitok védelme érdekében korlátozhatja. A nyilvánosságra hozott jelentés nem tartalmazhat minősített adatot vagy a törvény által védett egyéb titkot.
- (4) A vizsgált magánszemély vagy a jogi személy vezetőjének neve és az ellenőrzés során vizsgált tevékenységgel kapcsolatba hozható személyes adata – az Avtv. 2. §-ának 2. pontjába tartozó különleges személyes adat kivételével – közérdekből nyilvános adat, és a jelentésben nyilvánosságra hozható, vagy egyéb módon hozzáférhetővé tehető.
- (5) Az Állami Számvevőszék a jelentéstervezetet záró megbeszélés keretében egyeztetheti az ellenőrzött szervezet vezetőjével vagy az általa megbízott személlyel.
- (6) A polgármester, illetve a megyei közgyűlés és a kisebbségi önkormányzat elnöke köteles az önkormányzatra vonatkozó jelentést a képviselő-testülettel, a közgyűléssel, illetve a kisebbségi önkormányzat testületével megismertetni.

Az ellenőrzött szervezet intézkedési kötelezettsége

- 33. §**
- (1) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapításait tartalmazó jelentését megküldi az ellenőrzött szervezet vezetőjének. Az ellenőrzött szervezet vezetője köteles a jelentésben foglalt megállapításokhoz kapcsolódó intézkedési tervet összeállítani, és azt a jelentés kézhezvételétől számított harminc napon belül az Állami Számvevőszék részére megküldeni.
 - (2) Amennyiben az intézkedési tervben foglalt intézkedések hiányosak vagy más okból nem elfogadhatók, az Állami Számvevőszék az intézkedési tervet indokolással és tizenöt munkanap – testületi döntéshozatal szükségessége esetén a következő testületi ülést követő öt munkanap – póthatáridő tűzésével visszaküldi kijavításra, kiegészítésre az ellenőrzött szervezet vezetőjének, és erről egyidejűleg értesíti a belső ellenőrzést végző személyt, illetve szervezetet.
 - (3) Amennyiben az ellenőrzött szervezet vezetője nem küldi meg határidőben az intézkedési tervet vagy továbbra sem elfogadható intézkedési tervet küld, az Állami Számvevőszék elnöke
 - a) az ellenőrzött szervezet vezetőjével szemben büntető- vagy fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezheti;
 - b) kezdeményezheti az illetékes hatóságnál, illetve szervezetnél az ellenőrzött szervezetet megillető, az államháztartás valamelyik alrendszeréből származó támogatások vagy egyéb juttatások folyósításának, illetve a személyi jövedelemadó 1%-ából történő felajánlásokból való részesedés lehetőségének felfüggesztését.
 - (4) A (3) bekezdésben meghatározott esetekben a megkeresett illetékes személy vagy szervezet köteles intézkedni, és erről az Állami Számvevőszék elnökét harminc napon belül írásban értesíteni.
 - (5) Ha az ellenőrzött szervezet vezetője intézkedési kötelezettségét utóbb teljesítette, az Állami Számvevőszék a (3) bekezdése b) pontja szerinti hatóságot értesíti, és kezdeményezi a támogatás, juttatás, részesedés felfüggesztésének megszüntetését.
 - (6) Az Állami Számvevőszék elnöke az ellenőrzés során feltárt jogszabálysértő gyakorlat, illetve a vagyon rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználásának megszüntetése érdekében – ha jogszabály súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását nem írja elő – figyelemfelhívó levéllel fordulhat az ellenőrzött szerv vezetőjéhez. A szerv vezetője a figyelemfelhívó levélben foglaltakat tizenöt napon belül – testületi szerv a soron következő ülésén – köteles elbírálni, a megfelelő intézkedést megtenni és erről az Állami Számvevőszék elnökét értesíteni.
 - (7) Az intézkedési tervben foglaltak megvalósítását az Állami Számvevőszék utóellenőrzés keretében ellenőrizheti.
 - (8) Ha a (3) bekezdésben felsorolt intézkedések nem vezetnek eredményre, ilyen intézkedések megtétele nem lehetséges, vagy az adott ügy jellege, illetve súlya egyébként indokolja, az Állami Számvevőszék elnöke kezdeményezheti, hogy az Országgyűlés illetékes bizottsága tárgyalja meg a jelentést és annak megállapításait, valamint hallgassa meg az ellenőrzött szervezet vezetőjét.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba lépő rendelkezések

- 34. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2011. július 1. napján lép hatályba.
 - (2) A 36. § (1) bekezdése és a 37. § 2012. január 1. napján lép hatályba.

Átmeneti rendelkezések

- 35. §** (1) E törvény hatálybalépését követő hatvan napon belül az Állami Számvevőszék számvevőit és számvevő-vezetőit az e törvény 16. § (1) és 17. § (1) bekezdése szerint meghatározott számvevői, illetve számvevő-vezetői kategóriák szerint kell besorolni. Az új besorolás alapján az alapilletmény az előző pótlékok nélkül számított illetmény összegénél kevesebb nem lehet.
- (2) Az e törvény 21. §-a szerint megállapított illetményt 2013. január 1. napjáig kell elérni, addig a számvevő és a számvevő-vezető illetménye az új besorolás szerinti illetménynél kevesebb is lehet.
- (3) Az Állami Számvevőszék a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 32/C. § (3) bekezdése és az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény 8. §-a alapján megválasztott elnökének és alelnökeinek megbízatását, jogállását, egyéb juttatásait e törvény hatálybalépése nem érinti.

Módosító rendelkezések

- 36. §** (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény XV. fejezete a következő III/B. címmel és 224/B. §-sal egészül ki:
- „III/B. cím**
A számvevőszéki ellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségek megszegése
 224/B. §(1) Aki az Állami Számvevőszék ellenőrzése során az Állami Számvevőszékről szóló törvényben meghatározott közreműködési kötelezettségét megszegi, és ezzel az ellenőrzés lefolytatását akadályozza, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az ellenőrzött szervezet vezetője, ha írásbeli felszólítás ellenére nem küld intézkedési tervet az Állami Számvevőszék részére.
- (3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény az ellenőrzés lefolytatását megghiúsítja.”
- (2) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény
- a) 18/B. § (8) bekezdésében az „Állami Számvevőszéknek az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: ÁSZ törvény) 2. §-ának (5) bekezdése alapján végzett ellenőrzés során” szövegrész helyébe az „Állami Számvevőszék ellenőrzésével” szöveg,
- b) 64/D. § (1) bekezdésében az „Állami Számvevőszéknek az ÁSZ törvény 25. §-ának (1) bekezdése szerinti jelentéseit is figyelembe veszi – az ÁSZ törvény 2. §-ának (5) bekezdése szerinti ellenőrzések alapján” szövegrész helyébe az „Állami Számvevőszék jelentését is figyelembe veszi – az Állami Számvevőszék ellenőrzése alapján” szöveg lép.
- 37. §** (1) A preambulum helyébe az alábbi szöveg lép:
- „Az Országgyűlés a közpénzek kezelésének, felhasználásának, valamint a nemzeti vagyon kezelésének, védelmének és hasznosításának ellenőrzése érdekében az Alaptörvény végrehajtására, az Alaptörvény 43. cikk (4) bekezdése alapján a következő törvényt alkotja:”
- (2) Az 1. § (1) bekezdésében az „Alkotmány” szövegrész helyébe az „Alaptörvény” szöveg lép.
- (3) A 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Az Állami Számvevőszék személyi állománya elnökből, egy alelnökből, vezetőkből, számvevőkből, legalább középfokú végzettségű köztisztviselőkből, ügykezelőkből és a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalókból áll.”
- (4) Hatályát veszti a 9. § (9) bekezdése.
- (5) A 14. § helyébe a következő rendelkezés lép:
- „14. § (1) Az Állami Számvevőszék alelnökét az elnök nevezi ki tizenkét évre.
- (2) Nem nevezhető ki az Állami Számvevőszék alelnökévé olyan személy, aki a megelőző négy évben tagja volt a Kormánynak, vagy bármely párt országos (központi) szervezetében választott vezető tisztséget töltött be.
- (3) Az Állami Számvevőszék alelnöke kinevezése után, hivatalba lépése alkalmával az elnök előtt esküt tesz.
- (4) Az Állami Számvevőszék alelnökének megbízatása megszűnik:
- a) a megbízatási időtartam leteltével,
- b) a 70. életév betöltésével,
- c) lemondással,
- d) összeférhetlenség megállapításával,

- e) felmentéssel,
 - f) kizárással,
 - g) halállal.
- (5) A lemondást írásban kell közölni az Állami Számvevőszék elnökével. Az Állami Számvevőszék alelnökének megbízatása a közlés időpontját követően, a lemondásban megjelölt napon szűnik meg.
- (6) Az Állami Számvevőszék alelnöke összeférhetlenségének megállapításáról az elnök határoz.
- (7) Az Állami Számvevőszék elnöke felmentéssel szüntetheti meg az alelnök megbízatását, ha az Állami Számvevőszék alelnöke neki fel nem róható okból nem képes eleget tenni megbízatásából adódó feladatainak.
- (8) Kizárással szünteti meg a megbízatást az Állami Számvevőszék elnöke, ha az alelnök neki felróható okból nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak, illetve jogerős ítéletben megállapított büntetést követett el.
- (9) Az Állami Számvevőszék alelnöke a társadalombiztosítás ellátására való jogosultság szempontjából közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatott biztosítottnak, keresete nem önálló tevékenységből származó, járulékalapot képező jövedelemnek minősül.
- (10) Az Állami Számvevőszék alelnöke megbízatásának időtartama közigazgatási szervnél közszolgálati jogviszonyban töltött időnek, illetve nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít.
- (11) Az Állami Számvevőszék alelnökének minden naptári évben negyven munkanap szabadság jár.
- (12) Az Állami Számvevőszék alelnöke megbízatása megszűnésének esetére járó juttatásokra a 12. § (1)–(5) bekezdését kell alkalmazni, azzal, hogy azok alkalmazásában elnökön alelnököt kell érteni.
- (13) Ha az Állami Számvevőszék alelnökének megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a megbízatása nem összeférhetlenség megállapításával vagy kizárással szűnt meg.
- (14) Az Állami Számvevőszék alelnöke az elnök akadályoztatása esetén az elnök által szabályozott jogkörben gyakorolja az elnök jogait és ellátja kötelezettségeit. Az alelnök helyettesítési jogkörben nem jogosult a 13. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feladatok ellátására, azonban a már meghatározott ellenőrzési terv és stratégia végrehajtásáról gondoskodni köteles. Az Állami Számvevőszék alelnöke nem helyettesítheti az elnököt a Költségvetési Tanácsban.
- (15) Az Állami Számvevőszék alelnökének feladatait az Állami Számvevőszék Szerkezeti és Működési Szabályzata határozza meg.”
- (6) E törvény a következő 34/A. §-sal és azt megelőző alcímmel egészül ki:
- „Az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelés**
34/A. § E törvény az Alaptörvény 43. cikk (4) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.”
- (7) A 35. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(4) Az Állami Számvevőszék a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 32/C. § (3) bekezdése és az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény 8. §-a alapján megválasztott és 2012. január 1-jén hivatalban lévő alelnökének megbízatását a 14. § nem érinti, rá megbízatásának megszűnéséig e törvény 10–12. §-ának szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy azok alkalmazásában az Állami Számvevőszék elnökén az Állami Számvevőszék alelnökét kell érteni.”

Hatályon kívül helyező rendelkezések

- 38. §** (1) Hatályát veszti
- a) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény,
 - b) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 1993. évi LXXXVIII. törvény,
 - c) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 2001. évi XIV. törvény,
 - d) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 2004. évi XLVI. törvény,
 - e) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 87. §-a,
 - f) a Magyar Köztársaság 1997. évi költségvetéséről szóló 1996. évi CXXIV. törvény 77. §-a,
 - g) a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény 72. §-a,
 - h) a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 74. §-a,
 - i) a közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XXIV. törvény 1–2. §-a,
 - j) a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 225. §-a,
 - k) a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 43. § (2) bekezdése,

- l) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 80. § a) pontja,
- m) a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 73. § a) pontja.
- (2) Hatályát veszti
- a) a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 94. § (4) bekezdése, 108. § (14) bekezdése, 121. § (7) bekezdésének első mondata, 134. § (11) bekezdése,
- b) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (2) bekezdésének e) pontjának második mondata,
- c) a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 12. § (3) bekezdése,
- d) az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 73. § (10) bekezdése és 122. § (4) bekezdése,
- e) a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 227. § (3) bekezdése, 376. § (21) bekezdése,
- f) a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 45. § (2) bekezdése,
- g) a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 38. §-a,
- h) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény 9/C. § (11) bekezdésének utolsó mondata,
- i) a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 21. §-ából az „a költségvetési támogatás felhasználásának ellenőrzését az Állami Számvevőszék,” szövegrész,
- j) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 98. § (3) bekezdése,
- k) a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 12. § (2) bekezdésének utolsó mondata,
- l) a Magyar Tudományos Akadémiáról szóló 1994. évi XL. törvény 20. § (10) bekezdése,
- m) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 39/G. § (1) bekezdésének első mondata, 57. § (1) bekezdése,
- n) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 104. § (3) bekezdésének második mondata, 120/A. § (1) bekezdésében a „ , melynek feladatait, hatáskörét és szervezetét külön törvény állapítja meg” szövegrész, valamint 124. § (4) bekezdés c) pontjában az „– az Állami Számvevőszék véleményének kikérésével –” szövegrész,
- o) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 92. § (1) bekezdése.
- p) a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény 15. § (5) bekezdésében az „az Állami Számvevőszék,” szövegrész,
- q) az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 36. § (3) bekezdésének második mondata.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2011. évi LXVII. törvény a határon átnyúló tartási ügyekben a központi hatósági feladatok ellátásáról*

A tartásdíj-követelések és a tartással kapcsolatos egyéb igények határon átnyúló érvényesítésének elősegítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET *ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK*

1. A törvény alkalmazása

1. §

Ezt a törvényt kell alkalmazni

- a) a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló 4/2009/EK rendelet (a továbbiakban: Rendelet),

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

- b) a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (a továbbiakban: hágai egyezmény), valamint
 - c) a tartási ügyekre vonatkozóan az igazságügyért felelős miniszter által közzétett viszonzossági nyilatkozat (a továbbiakban: viszonzossági nyilatkozat)
- alapján előterjesztett, tartási igénnyel kapcsolatos kérelmek (a továbbiakban együtt: kérelem) központi hatóság által történő intézése során.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában:

- a) kérelmező:
 - aa) a tartási igénynek a Rendelet, a hágai egyezmény vagy viszonzossági nyilatkozat alapján kérelmet előterjesztő jogosultja vagy kötelezettje (törvényes képviselője),
 - ab) a tartási ügyben hozott határozat elismerésének és végrehajthatóvá nyilvánításának, vagy a határozat végrehajtásának érdekében a Rendelet, a hágai egyezmény vagy viszonzossági nyilatkozat alapján benyújtott kérelem szempontjából olyan állami szerv, közigazgatás, amely a tartásra jogosult személy helyett jár el, vagy amely a tartás helyett nyújtott ellátások után visszatérítésre jogosult,
 - ac) a tartási ügyben hozott határozat elismerésének és végrehajthatóvá nyilvánításának, vagy a határozat végrehajtásának érdekében a Rendelet, a hágai egyezmény vagy viszonzossági nyilatkozat alapján benyújtott kérelem szempontjából az a gyámhatóság, amely a tartásdíjat Magyarországon megelőlegezte;
- b) különleges intézkedés: a Rendelet 53. cikke és a hágai egyezmény 7. cikke szerinti különleges intézkedés, valamint a viszonzossági nyilatkozattal érintett ügyekben a hágai egyezmény 7. cikkének megfelelő tartalmú intézkedés.

II. FEJEZET

KÜLFÖLDRE IRÁNYULÓ KÉRELMEK INTÉZÉSE

3. A kérelem továbbítása ügyében eljáró szervek, kérelem előterjesztése

- 3. §**
- (1) A Magyarországon lakó vagy tartózkodó kérelmező kérelmének továbbítása ügyében – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kérelmező lakóhelye vagy tartózkodási helye, vagy munkahelye szerint illetékes helyi bíróság jár el. A kérelmet a bíróságnál kell előterjeszteni.
 - (2) A tartásdíj fizetésére kötelező belföldi bírósági határozat külföldi államban történő elismerése és végrehajthatóságának megállapítása vagy végrehajtása iránti kérelem továbbítása ügyében – ideértve az ilyen kérelemmel egyidejűleg előterjesztett más kérelmet is – az első fokon eljáró bíróság jár el. A kérelmet a bíróságnál kell előterjeszteni.
 - (3) A különleges intézkedés iránti megkeresés kiadása érdekében közvetlenül a központi hatóságnál kell kérelmet előterjeszteni.

4. A bíróság eljárása

- 4. §**
- (1) A bíróságnak a kérelem központi hatóság részére történő továbbítására szolgáló eljárása polgári nemperes eljárás, melyre – ha e törvény másként nem rendelkezik – a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.
 - (2) A bírósági titkár és a bírósági ügyintéző az e törvénnyel a bíróság hatáskörébe utalt bármely eljárás cselekményét elvégezheti.
- 5. §**
- (1) A kérelmet írásban kell előterjeszteni.
 - (2) Ha a kérelem előterjesztésére a Rendelet vagy a központi hatóság nyomtatványt rendszeresített, a kérelmet a nyomtatvány kitöltésével kell előterjeszteni.
- 6. §**
- (1) A bíróság a személyesen, jogi képviselő nélkül eljáró kérelmezőt a kérelem előterjesztésének módjáról, a kérelemben közlendő adatokról tájékoztatja, a nyomtatványok kitöltésében részére segítséget nyújt.
 - (2) A bíróság a kérelem tárgyában szükség esetén meghallgathatja a kérelmezőt.

- 7. §** (1) Ha a kérelem hiányos vagy más okból kiegészítésre, kijavításra szorul, a bíróság – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – hiánypótlást rendel el.
(2) A bíróság hivatalból gondoskodik a mellékelendő bírósági iratok kérelemhez történő csatolásáról, és a szükséges bírósági igazolások, tanúsítványok kiállításáról, vagy ennek érdekében az illetékes bíróságot, hatóságot keresi meg.
- 8. §** A kérelmező részére engedélyezett költségmentesség a kérelemnek a megkeresett külföldi állam központi hatóságához történő továbbításáig, illetve ezt követően a kérelem teljesítése érdekében szükségessé váló újabb irat- vagy adattovábbítás tekintetében illeti meg a kérelmezőt.
- 9. §** (1) Ha a kérelmező költségmentességben részesül, az iratok idegen nyelvre történő fordításának költségeit a bíróság előlegezi, és az állam viseli.
(2) Ha a kérelmező részére a bíróság nem engedélyezett költségmentességet, a kérelmező köteles a fordítás előrelátható költségeinek megelőlegzésére. A bíróság felhívásának megfelelően a költségeket bírósági letétbe kell helyezni.
(3) A bíróság a szakértői díj megállapítására és kifizetésére vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával jár el a fordítási költség megállapítása és kifizetése során.
- 10. §** (1) A bíróság a kérelem központi hatóság részére történő továbbítását végzéssel elutasítja, ha a kérelem nem tartozik a Rendelet, a hágai egyezmény vagy a viszonyossági nyilatkozat hatálya alá.
(2) A bíróság az eljárást – kivéve a költségmentesség esetét – megszünteti akkor is, ha a kérelmező a fordítás költségeit felhívásra nem előlegezte meg.
(3) Ha a kérelem továbbítása elutasításának vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye, a bíróság a hiánytalan kérelmet és mellékleteit megküldi a központi hatóságnak és értesíti arról, hogy a kérelmezőt költségmentességben részesítette vagy a fordítási költségek letétbe helyezésére sor került.

5. A központi hatóság eljárása

- 11. §** Ha a kérelem a bíróságnál terjeszthető elő, a központi hatóság azt megküldi az illetékes bírósághoz.
- 12. §** Ha a bíróság által továbbított kérelem vagy a különleges intézkedés iránti kérelem hiányos, a központi hatóság
a) a kérelmezőt – a nyilvános és a bíróság, közjegyző, hatóság vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásában szereplő adatok kivételével – határidő tűzésével felhívja a hiányok pótlására vagy szükség esetén a bíróságot keresi meg a hiányok pótlása érdekében,
b) megkeresi a bíróságot a kérelem tárgyában hozott bírósági határozat, kiállított bírósági irat kijavítása, kiegészítése érdekében vagy más hatóságot, közjegyzőt a kérelem továbbításához szükséges iratok, adatok rendelkezésre bocsátása érdekében, vagy
c) beszerzi a nyilvános adatokat, vagy adatszolgáltatási kérelemmel fordul az adatról nyilvántartást vezető bírósághoz, közjegyzőhöz, hatósághoz vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamarához.
- 13. §** A kérelem és mellékleteinek idegen nyelvre történő lefordításáról a központi hatóság gondoskodik és felhívja a fordítás készítőjét, hogy a felmerült fordítási költségre vonatkozó iratokat közvetlenül a kérelmet felvevő bíróságnak küldje meg.
- 14. §** Ha a kérelemnek, illetve a kérelem alapján a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresésnek a megkeresett állam központi hatósága (a továbbiakban e fejezetben: megkeresett külföldi központi hatóság) részére történő továbbításának Rendelet, a hágai egyezmény vagy a viszonyossági nyilatkozat alapján nincs helye, a központi hatóság erről a kérelmezőt tájékoztatja.
- 15. §** (1) A központi hatóság megküldi a kérelmet vagy a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresést és mellékleteit a megkeresett külföldi központi hatóságnak és erről, továbbá a megkeresett külföldi központi hatóság által megtett intézkedésekről tájékoztatja a kérelmezőt.
(2) A központi hatóság figyelemmel kíséri a kérelem, a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés teljesítését és arról szükség esetén tájékoztatást kér a megkeresett külföldi központi hatóságtól.

- 16. §** A 11–15. §-ban foglalt rendelkezések szerint kell eljárni, ha a kérelemnek a megkeresett külföldi központi hatósághoz történő továbbítását követően válik szükségessé a kérelem teljesítése érdekében újabb irat vagy adat továbbítása.
- 17. §** A központi hatóság az általa rendszeresített kérelemnyomtatványt közzéteszi a honlapján és az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben.

III. FEJEZET

KÜLFÖLDRŐL ÉRKEZŐ KÉRELMEK INTÉZÉSE

6. A kérelem teljesítésének előkészítése

- 18. §** A megkereső állam központi hatósága (a továbbiakban e fejezetben: megkereső külföldi központi hatóság) által továbbított kérelmet a központi hatóság fogadja és megvizsgálja a szükséges intézkedések előkészítése érdekében.
- 19. §**
- (1) Ha a kérelem nem felel meg a Rendeletben, a hágai egyezményben vagy a viszonyossági nyilatkozatban foglalt feltételeknek, a központi hatóság erről értesíti a megkereső külföldi központi hatóságot.
 - (2) Ha a kérelem teljesítéséhez további iratok, adatok beszerzése szükséges, ennek érdekében a központi hatóság megkeresi a megkereső külföldi központi hatóságot.
 - (3) Hiánytalan kérelem esetében a központi hatóság intézkedik a kérelem teljesítése iránt, és tájékoztatja a megkereső külföldi központi hatóságot a kérelem intézésével kapcsolatos adatokról, a megtett intézkedésről.

7. Tartásdíj megállapítása, megváltoztatása vagy megszüntetése iránti kérelem teljesítése

- 20. §**
- (1) Ha a kérelem
 - a) tartásdíjat megállapító és tartásdíj megfizetésére kötelező határozat hozatalára,
 - b) tartásdíj felemelésére vonatkozó határozat hozatalára vagy
 - c) tartásdíj leszállítására vagy megszüntetésére vonatkozó határozat hozatalárairányul, a központi hatóság a tartási igény peren kívüli teljesítése érdekében e § szerint, a gyámhatóság közreműködésével megkísérli önkéntes teljesítésre vonatkozó megállapodás vagy kötelezettségvállalás létrehozását.
 - (2) A tartási igény peren kívüli teljesítése érdekében a központi hatóság a kérelmet továbbítja az (1) bekezdés a) és b) pontja esetében a belföldi kötelezett, a c) pontja esetében pedig a belföldi jogosult (a továbbiakban együtt: kérelemmel érintett személy) lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes gyámhatóságnak.
 - (3) A gyámhatóság a kérelemmel érintett személyt a kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül személyesen meghallgatja és tájékoztatja a kérelem tartalmáról, a kérelem alapján teendő intézkedésekről, a tartásdíj-fizetéssel kapcsolatos jogokról és kötelezettségekről, valamint arról, hogy lehetősége van a tartásdíj önkéntes megfizetése vagy – a kérelem tartalmától függően – a tartásdíj megváltoztatása, megszüntetése iránti kérelem tárgyában nyilatkozatot tennie.
 - (4) A gyámhatóság a kérelemmel érintett személy tartásdíjjal kapcsolatos nyilatkozatát jegyzőkönyvbe foglalja, melyet a kérelemmel érintett személy aláírásával lát el. A nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:
 - a) a tartásdíj fizetésére vonatkozó kötelezettségvállaló vagy egyéb nyilatkozatot, vagy a tartásdíj megváltozása vagy megszüntetése iránti kérelemre vonatkozó nyilatkozatot,
 - b) a kérelemmel érintett személy természetes személyazonosító adatait és lakóhelyét (tartózkodási helyét),
 - c) a kérelmező (tartásdíjra jogosult vagy kötelezett) nevét, lakóhelyét,
 - d) a tartásra jogosult személy nevét, a tartási kötelezettség fajtáját,
 - e) a megfizetni vállalt tartásdíj összegét, esedékességét, a tartásdíj-fizetési kötelezettség kezdő és befejező időpontját, vagy a megfizetni elfogadott tartásdíj összegét, esedékességét, időtartamát, vagy a tartásdíj fizetési kötelezettség megszűnésének elfogadását.
 - (5) A tartásdíjjal kapcsolatos nyilatkozatot tartalmazó jegyzőkönyvet a gyámhatóság – fordítás készítése nélkül – megküldi a központi hatóságnak, melyről az tájékoztatja a megkereső külföldi központi hatóságot és felkéri a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozatának beszerzésére. Ezt követően a központi hatóság a kérelmező nyilatkozata alapján jár el. Ha a kérelemmel érintett személy nyilatkozatában foglaltakat a kérelmező elfogadta, a központi hatóság erről a kérelemmel érintett személyt tájékoztatja.

- 21. §** A 20. § szerint kell eljárni akkor is, ha a kérelmező a tartási igényre vonatkozó kérelemmel együtt a származás megállapítására vonatkozó határozat hozatalára irányuló kérelmet is előterjeszt. Ez esetben a gyámhatóság a kérelemmel érintett személy apai elismerő nyilatkozatának vagy a származás megállapítására irányuló kérelemre vonatkozó egyéb nyilatkozatának beszerzése iránt intézkedik.
- 22. §**
- (1) Ha a tartásdíjjal kapcsolatos nyilatkozat beszerzése nem járt sikerrel, vagy a kérelmező a nyilatkozat megtétele ellenére is fenntartja kérelmét, a központi hatóság intézkedik a szükséges bírósági eljárás megindításának előkészítése iránt.
 - (2) A központi hatóság a kérelmező jogi képviselőének biztosítása érdekében értesíti a kérelem előterjesztéséről a perre hatáskörrel rendelkező, illetékes bíróság székhelye szerinti jogi segítségnyújtó szolgálatot, a kérelmező részére kirendelt pártfogó ügyvédnek pedig megküldi a jogi képviselőt ellátásához szükséges iratokat.
 - (3) A központi hatóság a pártfogó ügyvédtől tájékoztatást kérhet a kérelem alapján indult eljárás állásáról, a kérelmező érdekében megtett eljárási cselekményekről, nyilatkozatokról.
 - (4) A pártfogó ügyvéd rendszeresen tájékoztatja a központi hatóságot a képviselőt ellátásáról, az érdemi eljárási cselekményekről.
 - (5) Ha a pártfogó ügyvéd jelzi a központi hatóságnak, hogy a képviselőt hatékony ellátása érdekében a kérelmező részére iratok megküldése vagy részéről nyilatkozat megtétele szükséges, az iratok elküldése vagy a kérelmező nyilatkozatának beszerzése iránt a központi hatóság a külföldi központi hatóság megkeresésével intézkedik.
- 23. §** Ha a kérelemmel érintett személy teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatának beszerzése nem járt sikerrel és a kérelmező fenntartja a származás megállapítására vonatkozó határozat hozatalára irányuló kérelmét, a központi hatóság megkeresi a gyámhatóságot a származás megállapítása iránti per indításához szükséges hozzájárulás megadása és eseti gondnok kirendelése iránt.

8. Tartásdíj végrehajtása iránti kérelem teljesítése

- 24. §**
- (1) A tartásdíj fizetésére kötelező határozat vagy tartásdíj-fizetési kötelezettségvállalást tartalmazó közokirat elismerése és végrehajthatóságának megállapítása vagy végrehajtása iránti kérelem előterjesztése esetén a központi hatóság a kötelezettet
 - a) értesíti a kérelem előterjesztéséről és
 - b) tájékoztatja a kérelem alapján teendő intézkedésekről, a tartásdíj végrehajtásával kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről, továbbá arról, hogy lehetősége van a tartásdíj önkéntes megfizetésére vagy halasztás, részletfizetés iránti kérelem előterjesztésére.
 - (2) Ha a kötelezett a központi hatóság által meghatározott határidőn belül eljuttatja a tartás önkéntes megfizetésére vonatkozó kötelezettségvállaló nyilatkozatát és az esedékessé vált tartásdíj vagy egy részének megfizetéséről szóló igazolást, vagy kérelmet terjesztett elő halasztás, részletfizetés iránt, azt a központi hatóság továbbítja a megkereső külföldi központi hatóságnak és felkéri a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozatának beszerzésére. Ezt követően a központi hatóság a kérelmező nyilatkozata alapján jár el.
- 25. §** Ha a tartásdíj önkéntes megfizetéséről határidőben nem érkezett nyilatkozat és igazolás, továbbá halasztási vagy részletfizetési kérelmet sem terjesztett elő a kötelezett, vagy ha a kérelmező ezek ellenére is fenntartja kérelmét, a központi hatóság a 22. § megfelelő alkalmazásával intézkedik a szükséges bírósági eljárás megindítása iránt.

9. A különleges intézkedés megtétele iránti megkereséssel érintett személy adatainak beszerzése

- 26. §** Ha a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés a tartásra jogosult vagy kötelezett lakó- vagy tartózkodási helyének meghatározására irányul, a központi hatóság megkeresi a polgárok személyi adatait kezelő szervet a lakóhelyre vagy tartózkodási helyre vonatkozó adat beszerzése érdekében, és a beszerzett adatot továbbítja a megkereső központi hatóságnak.
- 27. §**
- (1) Ha a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés a tartásra kötelezett jövedelmére, munkáltatójára, vagyonára vonatkozó adatok beszerzésére irányul, a központi hatóság ennek foganatosítása érdekében megkeresi az illetékes bírósági végrehajtót.

- (2) A központi hatóság a bírósági végrehajtó által rendelkezésére bocsátott adatok alapján tájékoztatja a külföldi központi hatóságot arról, hogy
- a kötelezett rendelkezik-e jövedelemmel, munkaviszonnyal (munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal) vagy vagyonnal vagy sem, illetve
 - a kérelem teljesítése azért nem járt sikerrel, mert a kérelemben közölt adatok nem elegendőek az érintett nyilvántartásokból való adatszolgáltatásra.

10. Okiratok, egyéb bizonyítékok beszerzése, iratok kézbesítésének elősegítése

- 28. §** Ha az okirat, egyéb bizonyíték beszerzésére vagy irat kézbesítésének elősegítésére irányuló különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés teljesítésének módját nemzetközi szerződés vagy európai uniós jogi norma nem szabályozza, és arra viszonyossági nyilatkozat sem vonatkozik, a központi hatóság a nemzetközi jogsegély teljesítésére vonatkozó külön törvény szerint jár el.

11. Segítségnyújtás származás megállapításához

- 29. §** A származás megállapításához szükséges segítségnyújtásra vonatkozó különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés teljesítése során a központi hatóság és a gyámhatóság a 21. § szerint jár el.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. Hatálybalépés

- 30. §**
- (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – 2011. június 29-én lép hatályba.
 - (2) Az 1–29. §, a 31–34. §, valamint a 41. § e törvény kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.
 - (3) A 39. § 2012. január 1-jén lép hatályba.
 - (4) A 40. § 2012. június 21. napján lép hatályba.

13. Átmeneti rendelkezés

- 31. §**
- (1) A törvény rendelkezéseit – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a hatályba lépését követően a központi hatósághoz érkezett kérelmek intézése során kell alkalmazni.
 - (2) A törvény rendelkezéseit a törvény hatálybalépésének időpontjában folyamatban lévő azon eljárásokban is alkalmazni kell, amelyekben a kérelem a Rendelet alkalmazásának megkezdését követően érkezett a központi hatósághoz.
 - (3) A törvény rendelkezéseit a viszonyossági nyilatkozat alapján előterjesztett kérelmek elintézése során a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell azzal, hogy ha a kérelmet nem az e törvény szerinti illetékes bíróságnál terjesztették elő, áttételnek nincs helye.

14. Módosuló jogszabályok

- 32. §**
- (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 33. § (2) bekezdés 5. pont d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:]
[az anyakönyvi kivonat kiállítása az alábbi esetekben illetékmentes, ha]
„d) tartásdíj európai uniós jogi norma, nemzetközi szerződés vagy viszonyossági nyilatkozat alapján külföldön való behajtása tárgyában folyó eljárás céljára,”
[történik a kiállítása;]

- (2) Az Itv. 57. § (1) bekezdése a következő v) ponttal egészül ki:

[Illetékmentes a polgári ügyekben:]

„v) a határon átnyúló tartási ügyekben a tartási igénnyel kapcsolatos kérelem központi hatósághoz történő továbbítása iránti eljárás.”

33. § (1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) 12. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Támogatásban részesül az a 13. §-ban meghatározott és rászorultnak tekintendő fél,]

„c) aki tartási igény külföldi jogosultja vagy kötelezettje, és a határon átnyúló tartási ügyekben eljáró központi hatóság arról értesítette a jogi segítségnyújtó szolgálatot, hogy ügyében eljárást kell indítani vagy ilyen eljárásban a pártfogó ügyvédi képviselétét kell biztosítani.”

- (2) A Jst. 22. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A határon átnyúló tartási ügyekben eljáró központi hatóság arról szóló értesítését, hogy a tartási igény külföldi jogosultja vagy kötelezettje kérelmére eljárást kell indítani vagy ilyen eljárásban a pártfogó ügyvédi képviselétét kell biztosítani, e törvény alkalmazásában a fél támogatás iránti kérelmének kell tekinteni. A fél részére szóló iratokat ilyen ügyekben a jogi segítségnyújtó szolgálat a központi hatóság részére kézbesíti.”

- (3) A Jst. 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § A kérelemben a félnek – a határon átnyúló tartási ügyben a központi hatóságnak a támogatás biztosítása iránti megkeresésben – meg kell jelölnie

a) a kért támogatást,

b) a pert lefolytató bíróságot és annak a pernek a tárgyát és az ügyszámát, amelynek lefolytatásához a támogatást kéri; ha pedig a per még nem indult meg, az ellenfél nevét, lakóhelyét (székhelyét), a jogvita tárgyát és az eljárás lefolytatására illetékes bíróságot.”

- (4) A Jst. 61. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jogi segítségnyújtó szolgálat a határozat jogerőre emelkedését követően pártfogó ügyvédként jogi segítőt, kivételesen ügyvédet vagy ügyvédi irodát rendel ki

a) a fél kérelmére vagy hozzájárulásával, ha az ügy jellegére vagy a fél körülményeire tekintettel már a támogatás engedélyezésekor valószínűsíthető, hogy a fél képviselése meghatalmazás útján nem biztosítható, vagy

b) ha a támogatás nyújtására a külföldi fél határon átnyúló tartási ügyben történő jogi képviselétének biztosítása iránti központi hatósági megkeresés alapján kerül sor.”

34. § A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontjában és 3. § (5) bekezdésében az „a közjegyzők által készített, illetve hitelesített okiratok” szövegrész helyébe az „a közjegyzők által készített vagy hitelesített okiratok, valamint a közjegyzői levéltáros által kiadott hiteles másolatok” szöveg lép.

35. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 392. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A másodfokú eljárásban a 146. § (5) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a 146. § (5) bekezdés a) pontjában foglaltakra, illetve a bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

(5) A másodfokú eljárásban a 146. § (5) bekezdés b)–d) pontjában foglaltaknak – ha azok bizonyítási eljárás lefolytatását tennék szükségessé – csak akkor van helyük, ha az azokra okot adó körülmények a tárgyalás berekesztését követően álltak be. E tilalom nem érvényesül, ha a (4) bekezdés alapján a bizonyítási eljárás folytatásának egyébként is helye van.”

- (2) A Pp.

a) 394/B. § (1) bekezdésében a „2011. július 1. és 2012. június 30. napja között” szövegrész helyébe a „2012. május 31. és 2013. március 31. napja között” szöveg,

b) 394/B. § (2) bekezdésében a „2011. július 1. napja és 2012. június 30. napja között” szövegrész helyébe a „2012. május 31. és 2013. március 31. napja között” szöveg,

c) 394/C. §-ában a „2012. július 1. napjától” szövegrész helyébe a „2013. április 1. napjától” szöveg,

- d) 394/D. § (1) bekezdésében a „2012. június 30-ig” szövegrész helyébe a „2013. március 31-ig”, a „2011. január 1.” szövegrész helyébe a „2012. január 1.” szöveg, a „2012. július 1. napjától” szövegrész helyébe a „2013. április 1. napjától” szöveg,
- e) 394/E. § (1) bekezdés b) pontjában a „válaszol” szövegrész helyébe a „válaszolhat” szöveg,
- f) 394/E. § (2) bekezdésében a „2012. június 30. napját” szövegrész helyébe a „2013. március 31. napját” szöveg lép.

36. § A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 6. § (5) bekezdésében és 7. § (5) bekezdésében a „2011. július 1-jétől” szövegrész helyébe a „2011. december 5-étől” szöveg lép.

- 37. §** (1) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 61. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A 64. § (4) bekezdése és a 71. § (1) és (3) bekezdése 2011. július 1-jén lép hatályba. A 16. § (5) bekezdése, a 65. § (5) bekezdése és a 71. § (2) bekezdése 2012. május 31-én lép hatályba.”
- (2) Hatályát veszti a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 37. § (3) bekezdés b) pontja.

38. § Az alapítványok elektronikus nyilvántartásáról, valamint a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásról szóló 2010. évi XVI. törvény 7. § (1) bekezdésében a „2011. július 1. napján” szövegrész a „2011. december 5. napján” szöveggel lép hatályba.

- 39. §** E törvény 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„27. § (1) Ha a különleges intézkedés megtétele iránti megkeresés a tartásra kötelezett jövedelmére, munkáltatójára, vagyonára vonatkozó adatok beszerzésére irányul, a központi hatóság ennek foganatosítása érdekében a végrehajtási ügyek végrehajtók közötti elosztására és a végrehajtható okiratok végrehajtóknak történő megküldésére szolgáló, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara által működtetett elektronikus rendszeren (a továbbiakban: e §-ban ügyelosztási rendszer) keresztül megkeresi az illetékes bírósági végrehajtót. A végrehajtó az elektronikus közokiratról papír alapú közokirati másolatot készít.
(2) A végrehajtó az eljárása eredményéről az ügyelosztási rendszeren keresztül tájékoztatja a központi hatóságot.
(3) A központi hatóság a bírósági végrehajtó által rendelkezésére bocsátott adatok alapján tájékoztatja a külföldi központi hatóságot arról, hogy
a) a kötelezett rendelkezik-e jövedelemmel, munkavisztonnyal (munkavégzésre irányuló egyéb jogvisztonnyal) vagy vagyonnal vagy sem, illetve
b) a kérelem teljesítése azért nem járt sikerrel, mert a kérelemben közölt adatok nem elegendőek az érintett nyilvántartásokból való adatszolgáltatásra.”

- 40. §** (1) A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Nmtvr.) 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„40. § A házastársak a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló 1259/2010/EU tanácsi rendelet 5–7. cikke szerinti jogválasztással legkésőbb a bíróság által az első tárgyaláson tűzött határidő elteltéig élhetnek. Az erre vonatkozó megállapodás az említett rendelet 7. cikk (1) bekezdése szerinti alakítások mellett érvényes.”
- (2) Az Nmtvr. 41/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép és az Nmtvr. a 41/A. §-t követően a következő 41/B. §-sal egészül ki:
„41/A. § (1) A bejegyzett élettársi kapcsolat létrejöttére és érvényességére, annak joghatásaira a 37–39. § rendelkezéseit – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – megfelelően kell alkalmazni.
(2) A bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének nem akadálya, illetve annak érvényességét nem érinti, ha a leendő bejegyzett élettárs személyes joga az azonos neműek bejegyzett élettársi kapcsolatának jogintézményét nem ismeri, feltéve, hogy
a) a magyar állampolgársággal nem rendelkező leendő bejegyzett élettárs igazolja, hogy személyes joga szerint a házasságkötésnek nem lenne akadálya, és
b) legalább az egyik leendő bejegyzett élettárs magyar állampolgár vagy Magyarország területén lakóhellyel rendelkezik.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott igazolás alól a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve indokolt esetben felmentést adhat.

(4) A bejegyzett élettársi kapcsolat joghatásaira a (2) bekezdésben meghatározott esetben a magyar jogot kell alkalmazni.

41/B. § (1) A bejegyzett élettársi kapcsolat megszűnésére annak az államnak a jogát kell alkalmazni,

a) amelynek területén a kapcsolat megszűnésére irányuló eljárást megindító kereset vagy kérelem benyújtásakor a bejegyzett élettársak szokásos tartózkodási helye található, ennek hiányában

b) amelynek területén a bejegyzett élettársak utolsó szokásos tartózkodási helye található, ha ez a tartózkodási hely a kereset vagy kérelem benyújtásától számított egy évnél nem régebbi időpontban szűnt meg, feltéve, hogy a kereset vagy kérelem benyújtásakor az egyik bejegyzett élettárs még mindig ebben az államban tartózkodik, ennek hiányában

c) amelynek a kereset vagy kérelem benyújtásakor mindkét bejegyzett élettárs állampolgára volt.

(2) Ha az alkalmazandó jog az (1) bekezdés alapján nem határozható meg, továbbá a 41/A. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az eljáró bíróság vagy más hatóság saját államának jogát kell alkalmazni.”

(3) Az Nmtvr. 75. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E törvény

a) 45. § (1) bekezdése, 46. §-a a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-ai 4/2009/EK tanácsi rendelet 1. cikkének,

b) 40. §-a, 41/A. § (1) és (2) bekezdése, 41/A. § (4) bekezdése, 41/B. §-a a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló 1259/2010/EU tanácsi rendelet 4. cikkének

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

(4) Hatályát veszti az Nmtvr. 41. §-a.

41. § A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 9. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Személyes adatok a nemzetközi jogsegélyről, valamint a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi szerződés végrehajtása érdekében, a nemzetközi szerződésben meghatározott célból, feltételekkel és adatkörben – a (2) bekezdésben meghatározott feltételek hiányában is – továbbíthatók harmadik országba.”

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2011. évi LXVIII. törvény a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény módosításáról*

1. § A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„1. § Az Országgyűlés az államháztartás központi alrendszerének (a továbbiakban: központi alrendszer) 2011. évi

a) bevételi főösszegét 13 152 945,1 millió forintban,

b) kiadási főösszegét 14 337 194,3 millió forintban,

c) hiányát 1 184 249,2 millió forintban állapítja meg.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

- 2. §** A Kvtv. az alábbi 8/A. §-sal egészül ki:
„8/A. § (1) Az Országgyűlés jóváhagyja, hogy az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter a Magyar Állam nevében és javára a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. által kibocsátott, 22 179 488 darab „A” sorozatú, 1000 forint névértékű részvényt vásároljon.
(2) Az (1) bekezdés szerinti részvényvásárlásra irányuló kifizetés összege nem haladhatja meg az 1 880 000 000 eurót.
(3) A (2) bekezdés szerinti kifizetés költségvetési kiadásként elszámolt összege a devizaárfolyam változás következtében eltérhet az előirányzattól.
(4) Az (1) bekezdés szerinti részvények felett a Magyar Államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. látja el. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. a részesedés megszerzéséről szóló szerződésben foglalt fizetési kötelezettség teljesítése érdekében pénzügyi intézménynél euró-alapú bankszámlát nyithat, amely kizárólag a részesedés vételárának megfizetését szolgálhatja. A bankszámlát a részesedés megszerzéséről szóló szerződés teljesítését követően meg kell szüntetni.”
- 3. §** A Kvtv. 1. mellékletében a XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet, 2. Az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások cím, 1. Felhalmozási jellegű kiadások alcím, 4. Állami tulajdoni részesedések növekedését eredményező kiadások jogcím-csoport egészül a 3. A MOL Nyrt. által kibocsátott részvények megvásárlása jogcímmel, melynek kiadási előirányzata 498 576,0 millió forint. A XLIII. fejezet összesen kiadási előirányzata 590 430,5 millió forintra, a központi alrendszer összesen kiadási előirányzata 14 337 194,3 millió forintra, a központi alrendszer egyenlege –1 184 249,2 millió forintra változik.
- 4. §** A Kvtv. 9. melléklete az alábbi 6. ponttal egészül ki:
„6. A MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. által kibocsátott részvények megvásárlására fordítandó, a 8/A. § (2) bekezdésében megjelölt devizaösszeg költségvetési kiadásként elszámolt összege a devizaárfolyam változás következtében túlléphető:
XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezetben
A MOL Nyrt. által kibocsátott részvények megvásárlása (2. cím, 1. alcím, 4. jogcím-csoport, 3. jogcím)”
- 5. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2011. évi LXIX. törvény

egyes törvényeknek a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozásának szabályaival összefüggő módosításáról*

- 1. §** A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló 2010. évi CLVII. törvény (a továbbiakban: Nyilvántartási törvény) 1. § 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E törvény alkalmazásában]
„2. *elektronikus adatfeldolgozás:* az elektronikus formában rögzített adatra vonatkozó adatkezelési műveletekhez kapcsolódó technikai feladatok elvégzése, így különösen az elektronikus úton vezetett nyilvántartás létrehozásának, működtetésének és üzemeltetésének technikai művelete.”
- 2. §** A Nyilvántartási törvény 2. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Ha az (1), illetve (2) bekezdésben foglaltakon alapuló korlátozás valamely adatkezelő esetében az informatikai rendszerek folyamatos működtetésének biztosítását, a jogszabályban előírt feladatok határidőben történő teljesítését, a jogszabályban előírt feladatok teljesítéséhez szükséges fejlesztések határidőben történő megvalósítását

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

veszélyeztetési vagy aránytalan költséggel járna, úgy az adatkezelő irányítására vagy felügyeletére kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a korlátozás alól egyedi felmentést adhat. Egyedi felmentés adható az időszakosan jelentkező adatfeldolgozási feladatok hatékony ellátásának biztosítása érdekében is.”

- 3. §** Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/B. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(12) A családtámogatási és fogyatékosügyi ellátásokkal, az energiatámogatásokkal, valamint a lakástámogatásokkal kapcsolatos feladatai során a kincstár a magánszemélyek részére vagy jogán megállapított jogosultságokról és támogatásokról egységes szociális nyilvántartást vezet. Az egységes szociális nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával a kincstár csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg kivéve, ha e korlátozás alól az államháztartásért felelős miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”
- 4. §** A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 9. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A központi szerv]
„f) a miniszter és az e-közigazgatásért felelős miniszter jóváhagyásával államigazgatási szerv vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezet adatfeldolgozót bízhat meg egyes adatfeldolgozási műveletek, technikai feladatok elvégzésével kivéve, ha a miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározottak alapján más adatfeldolgozó megbízását engedélyezi;”
- 5. §** A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 40/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„40/A. § A nyugdíj-biztosítási nyilvántartás és az egészségbiztosítási nyilvántartás adatkezelője a nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg kivéve, ha e korlátozás alól az adatkezelő irányítására kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”
- 6. §** Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 52. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1a) Az állami adóhatóság és a vámhatóság az általa kezelt adatok nyilvántartásával kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg kivéve, ha e korlátozás alól a NAV felügyeletére kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”
- 7. §** A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által a magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A bünyügyi nyilvántartási rendszerben az adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv kezeli, a bünyügyi nyilvántartási rendszerből adatot továbbít, valamint a bünyügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokról e törvény szerinti hatósági bizonyítványt állít ki. A bünyügyi nyilvántartó szerv a bünyügyi nyilvántartási rendszerrel kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg kivéve, ha e korlátozás alól a bünyügyi nyilvántartó szerv irányítására kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”

- 8. §** A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 66. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A NAV az (1) bekezdésben meghatározottak szerint kezelt adatok nyilvántartásával kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg kivéve, ha e korlátozás alól a NAV felügyeletére kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”
- 9. §** E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2011. évi LXX. törvény egyes természetvédelmi és agrártárgyú törvények módosításáról*

- 1. §** (1) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 50. §-a az alábbi (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Bármilyen ingatlanon végzett tevékenység következtében feltártult barlangok esetén, a (3) bekezdés szerinti barlangbiztosítási munkák költségeit annak kell fedeznie, akinek érdekében, ennek hiányában beavatkozása nyomán a barlangkiépítési munkák elvégzése szükségessé vált.”
- (2) A Tvt. 50. §-a az alábbi (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) A barlang (5) bekezdés szerinti fellelésétől a biztosítási munkák elvégzéséig, illetve annak kiépítéséig az ingatlanon folytatott tevékenység nem folytatható. Amennyiben a biztosítási munkák elvégzéséhez, illetve a barlang kiépítéséhez szükséges engedélyek jogerőssé válnak, valamint az (5) bekezdés szerinti költségek fedezete az igazgatóság részére átadásra kerül, akkor a természetvédelmi hatóság az ingatlanon végzett tevékenység folytatását engedélyezheti.”
- 2. §** A Tvt. 75. §-a a következő rendelkezésekkel egészül ki:
„(1) A természetvédelmi hatósági engedélyt határozott időtartamra, de legfeljebb tíz évre lehet kiadni. Az engedélyben meghatározott időtartam lejártával vagy tíz év elteltével az engedélyek érvényüket veszítik.
(2) A természetvédelmi hatósági engedély érvényességi időtartama legfeljebb tíz évvel meghosszabbítható, ha a jogosult a meghosszabbítás iránti kérelmét az (1) bekezdésben meghatározott időtartam lejártá előtt beadja, és a meghosszabbítás a természetvédelmi előírásokkal összeegyeztethető és más közérdeket nem sért.
(3) Az engedély meghosszabbítására irányuló kérelem benyújtása az engedély (1) bekezdés szerinti érvényességi idejét nem hosszabbítja meg.”
- 3. §** (1) Az agrárkamaraik rendszer új szervezeti és működési feltételei kialakításának elősegítésével összefüggő egyes kérdéseiről szóló 2010. évi CXLIV. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az agrárpolitikáért felelős miniszter az agrárkamaraik rendszer átalakítását felügyelő megbízottat (a továbbiakban: kamarai biztos) nevez ki. A kamarai biztos feladatait az agrárkamaraik rendszer új szervezeti és működési feltételeit meghatározó törvény alapján megalakuló országos kamara elnökének megválasztását követő nyolcadik napig látja el.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

(2) A Kbtv. 2. § (3) bekezdés a) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A kamarai biztos a (2) bekezdésben foglaltak szerinti feladatai ellátása érdekében:]

„a) az agrárkamara elnöke, alelnöke, főtitkára valamint titkára továbbá az agrárkamara nevében jognyilatkozat tételre jogosult más személy képviseleti vagy döntéshozatali jogkörét írásban magához vonhatja, az agrárkamara bármely tisztségviselője, munkavállalója részére utasítást adhat, vagy jognyilatkozat megtételét előzetes írásbeli hozzájárulásához kötheti;”

- 4. §** (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.
(2) E törvény 3. §-a 2011. június 30-án lép hatályba.
(3) E törvény hatálybalépése előtt barlangokra vonatkozóan határozatlan időre kiadott természetvédelmi hatósági engedélyekre a 75. § (2) bekezdés nem alkalmazható, ezek az engedélyek a törvény hatálybalépését követő 90. napon érvényüket veszítik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2011. évi LXXI. törvény a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról*

- 1. §** A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 29. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:
(E fejezet szerinti eljárást nem kell alkalmazni)
„g) a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény alapján a helyi önkormányzat kötelező közoktatási feladatának nem állami intézményfenntartó útján történő ellátására, valamint a közoktatási intézmény intézményfenntartói jogának nem állami intézményfenntartónak történő átadására.”
- 2. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A közigazgatási és igazságügyi miniszter 18/2011. (VI. 24.) KIM rendelete a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM–BM–PM együttes rendelet, és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés, valamint az ujj- és tenyérnyomatvétel és a szájnyalkahártya-törlet levételének részletes technikai szabályairól szóló 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelet módosításáról

A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 127. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § d) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró belügyminiszterrel egyetértésben –, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. § (2) bekezdés j) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § n) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró belügyminiszterrel és az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –

a 8. § (2) bekezdése tekintetében a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (2) bekezdés b) és c) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 12. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva

a következőket rendelem el:

- 1. §** A lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM–BM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 1/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság a Kincstár területi szerve részére átadott külföldi fizetőeszközök elkobzásáról rendelkező jogerős határozatát azzal a felhívással küldi meg a Kincstár területi szerve részére, hogy a számlán kezelt külföldi fizetőeszközök ellenértékét utalja át a megyei (fővárosi) bíróság gazdasági hivatalának (a továbbiakban: BGH) számlájára. A határozatot és a felhívás másolatát a BGH-nak is meg kell küldeni.”
- 2. §** Az R. 7. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hatóság a bűnjelet úgy kezeli, hogy az állaga a természetes mértéknél nagyobb arányban ne romoljon. A szakszerű kezelés ellátásával – szükség esetén – gazdálkodó szervezetet bízhat meg.”
- 3. §** Az R. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Legfeljebb évi száz tételszám bejegyzést igénylő, kis ügyforgalmú hatóságnál, elektronikus úton történő nyilvántartás esetében, valamint a rendőrségen az ORFK vezetőjének erre vonatkozó engedélye alapján az új bűnjelnyilvántartó könyv nyitása és a (2) bekezdés szerinti átvezetés mellőzhető. Ebben az esetben az előző évi bűnjelnyilvántartó könyv vezetése – az (1) bekezdésben foglalt év végi zárást és átvezetést követően, új tételszámokkal – folytatható.”
- 4. §** Az R. 16. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdésben foglaltak alkalmazása mellőzhető, ha a bűnjelek számítógépes nyilvántartása komplex bűnügyi adatbázison belül valósul meg.”

- 5. §** Az R. 30. § (1) bekezdése az alábbi e) ponttal egészül ki:
(A bűnjellel kapcsolatos költségek közül bűnügyi költség az a költség, amely a bűnjel)
„e) szakszerű kezelésével, állagának megóvásával és karbantartásával összefüggésben költségtérítés címén a hatóság saját tulajdonú vagy a kezelésében lévő ingatlanon történő tárolás kapcsán”
(merül fel és fizetik ki.)
- 6. §** Az R. 73. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A jövedéki terméket és a nem közösségi árut lefoglalás után a hatóság a NAV lefoglalás helye szerint illetékes szervének adja át, illetőleg hagyja az őrizetében (kezelésében), feltéve, hogy a bűnjelre az eljárásban nincs szükség. A NAV nyomozó hatósági jogkörébe tartozó bűncselekmény kapcsán lefoglalt jövedéki termék és nem közösségi áru bűnjellet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetéről és egyes szervek kijelöléséről szóló kormányrendeletben felhatalmazott NAV szervek kezelik.”
- 7. §** Az R. 74. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„74. § (1) A lefoglalt és előzetesen értékesíthetővé vált, vagy elkobzott jövedéki termékek és nem közösségi áruk értékesítését a jövedéki, illetve vámjogszabályok rendelkezései szerint a NAV végzi.
(2) A lefoglalt és előzetesen értékesíthetővé vált vagy elkobzott bűnjel értékesítése
a) kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult gazdálkodó szervezet (kereskedő) közreműködésével történő eladás,
b) árverés vagy elektronikus árverés útján történhet.
(3) A NAV nyomozóhatósági jogkörben lefoglalt és előzetesen értékesíthetővé vált vagy elkobzott jövedéki termékek és nem közösségi áruk értékesítéséből befolyt ellenértéket a NAV által kezelt államháztartási számlára kell befizetni és a jövedéki, illetve vámjogszabályok szerint kell elszámolni.
(4) A lefoglalt és előzetesen értékesíthetővé vált vagy elkobzott – jövedéki terméknek nem minősülő – nem közösségi áruk elektronikus árverés útján történő értékesítését a NAV az adózás rendjéről szóló törvény vonatkozó rendelkezésének értelemszerű alkalmazásával végzi.”
- 8. §** (1) Az R. 15. § (2) bekezdésében a „lezárt évet megelőző év” szövegrész helyébe a „lezárt év” szöveg, 69. § (2) bekezdésében a „Vám- és Pénzügyőrségnek” szövegrész helyébe a „Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak (a továbbiakban: NAV)” szöveg, 73. § (3) bekezdésében és a 75. § (1) bekezdésében a „vámhatóságnak” szövegrész helyébe a „NAV-nak” szöveg, 75. § (2) és (3) bekezdéseiben, valamint 76. § (1) és (2) bekezdéseiben a „vámhatóság” szövegrész helyébe a „NAV” szöveg, 76. § (3) bekezdésében a „vámhatósággal” szövegrész helyébe a „NAV-val” szöveg lép.
(2) A bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés, valamint az ujj- és tenyérnyomatvételezés és a szájnyalakártya-törlet levételének részletes technikai szabályairól szóló 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében és 3. § (1) bekezdés b) pontjában a „Vám- és Pénzügyőrség” szövegrész helyébe a „Nemzeti Adó- és Vámhivatal” szöveg, 3. § (1) bekezdés a) pontjában a „Vám- és Pénzügyőrségnél” szövegrész helyébe a „Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál” szöveg, 3. § (2) bekezdésében a „Vám- és Pénzügyőrséggel” szövegrész helyébe a „Nemzeti Adó- és Vámhivatallal” szöveg lép.
- 9. §** Hatályát veszti az R. 5. § (6) bekezdésében az „(a továbbiakban: BGH)” szövegrész, valamint az R. 84. § (2) bekezdése és 85. § (2) bekezdése.
- 10. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

A közigazgatási és igazságügyi miniszter 19/2011. (VI. 24.) KIM rendelet a területi felzárkózási koordinációs központi és felnőttképzési feladatot ellátó regionális képző központok irányításáról, feladatairól szóló 3/2011. (II. 11.) KIM rendelet módosításáról

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 52. §-ában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 12. § h) és t) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A területi felzárkózási koordinációs központi és felnőttképzési feladatot ellátó regionális képző központok irányításáról, feladatairól szóló 3/2011. (II. 11.) KIM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „1. § (1) A közigazgatási és igazságügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) a Türr István Képző és Kutató Intézet (a továbbiakban: központ) állami felnőttképzési intézményt jelöli ki a területi felzárkózási koordinációs központi feladatok ellátására.
- (2) A központ képzési, területi felzárkózási koordinációs feladatokat ellátó, a társadalmi felzárkózás politika eszközeit alkalmazó, a közfoglalkoztatással összefüggő feladatait kiemelt szempontként ellátó, önállóan működő és gazdálkodó, országos hatáskörű központi költségvetési szerv.
- (3) A központot a főigazgató vezeti, akit a miniszter a társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár javaslatára bíz meg, valamint gyakorolja vele szemben a megbízás visszavonásának jogát és a személyével kapcsolatos egyéb munkáltatói jogokat.
- (4) A központot a miniszter irányítja az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvényben a költségvetési szervek irányítására meghatározott hatásköröket gyakorolva.
- (5) A központ alapító okirat szerinti telephelyein működő önálló szervezeti egységeit igazgatók vezetik. Az igazgatókat a szervezeti és működési szabályzatban megjelölt telephelyek esetén a főigazgató a társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár javaslatára a területi szerv székhelye szerint illetékes önkormányzat véleményének kikérésével nevezi ki.”
- 2. §** Az R. 3. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „3. § (1) A központ a 3. § (2)–(3) bekezdésben, továbbá a 4. § és 4/A. §-ban részletezett – feladatait alaptevékenységként látja el.
- (2) A központ kapcsolatot tart az önkormányzatokkal, civil szervezetekkel, az egyházakkal, szociális, közoktatási, szakképzési és felsőoktatási intézményekkel, a területileg illetékes kormányhivatalokkal, a munkaadók és munkavállalók szervezeteivel, továbbá a területileg illetékes kamarákkal, felméri és koordinálja a társadalmi felzárkózással kapcsolatos tevékenységeket.
- (3) A központ információ menedzsment rendszert működtet és kidolgozza az alapfeladatai ellátásához kapcsolódó hatásvizsgálatok módszertanát és gondoskodik azok bevezetéséről és alkalmazásáról.”
- 3. §** (1) Az R. a következő 4/A. §-sal egészül ki:
- „4/A. § A központ a közfoglalkoztatással összefüggő feladatait elsőbbségiként kezeli, ennek körében stratégiai megállapodás keretében látja el a közfoglalkoztatással kapcsolatos szükséges átképzési feladatokat.”
- (2) Az R. a következő 4/B. §-sal egészül ki:
- „4/B. § (1) A központ kutatási feladatai körében
- a) társadalmi felzárkózáshoz kapcsolódó ágazatai és területi indikátorokat fejleszt;
- b) komplex kutatómódszertanokat dolgoz ki;
- c) alapkompenciákat mér és vizsgál.
- (2) A központ kutatási feladatai keretében együttműködik a hazai és nemzetközi kutató szervezetekkel, így különösen bekapcsolódik OECD, ILO, UNESCO, valamint a CEDEFOP tevékenységébe.
- (3) A központ a megyei kormányhivatalok számára területileg releváns indikátorokat dolgoz ki és szolgáltat.”
- 4. §** Az R. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „5. § (1) A központ a fenti feladatai ellátása érdekében részt vesz hazai és uniós forrásból kiírt pályázatokon, bevett eredményező képzési és képzéshez kapcsolódó tevékenységeket végez, továbbá a Kormány által az akciótervekben nevesített kiemelt projekteket tervezi és valósítja meg.
- (2) A központ részt vesz határon átnyúló együttműködésekben a kárpát-medencei egységes szak- és felnőttképzés kialakítása érdekében.”

- 5. §** Ez a rendelet 2011. június 30. napján lép hatályba.
- 6. §**
- (1) A Békéscsabai Regionális Képző Központ, a Debreceni Regionális Képző Központ, az Észak-Magyarországi Regionális Képző Központ, a Kecskeméti Regionális Képző Központ, a Nyíregyházi Regionális Képző Központ, a Pécsi Regionális Képző Központ, a Székesfehérvári Regionális Képző Központ és a Szombathelyi Regionális Képző Központ a rendelet hatályba lépése napjával a Budapesti Munkaerőpiaci Intervenciók Központtal, mint általános jogutóddal történő egyesítés (beolvadás) révén megszűnik.
 - (2) A Budapesti Munkaerőpiaci Intervenciók Központ elnevezése a rendelet hatályba lépése napjával Türr István Képző és Kutató Intézetre változik.
 - (3) A beolvadást követően a Türr István Képző és Kutató Intézet, mint általános és egyetemes jogutód látja el a beolvadó költségvetési szervek közfeladatait.
- 7. §** Az R.
- a) 1. §-át megelőző alcímében, 2. § (1) bekezdésében, 3. §-át megelőző alcímében, 4. § (1)–(3) bekezdésében, a „központok” szövegrész helyébe a „központ” szöveg,
 - b) 2. § (1) bekezdésében a „feladataikat” szövegrész helyébe a „feladatait” szöveg, a „végzik” szövegrész helyébe a „végzi” szöveg,
 - c) 4. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint 4. § (3) bekezdésében, 4. § (4) bekezdés d) pontjában a „biztosítanak” szövegrész helyébe a „biztosít” szöveg,
 - d) 4. § (2) bekezdés b) pontjában a „valósítják meg” szövegrész helyébe a „valósítja meg” szövegrész lép,
 - e) 4. § (2) bekezdés c) pontjában, valamint 4. § (4) bekezdés e) pontjában a „biztosítják” szövegrész helyébe a „biztosítja” szöveg,
 - f) 4. § (3) bekezdésében a „feladataik” szövegrész helyébe a „feladatai” szöveg,
 - g) 4. § (4) bekezdésében a „központoknak” szövegrész helyébe a „központ” szöveg,
 - h) 4. § (4) bekezdés a) pontjában a „közreműködnek” szövegrész helyébe a „közreműködik” szöveg,
 - i) 4. § (4) bekezdés b) pontjában a „nyújtanak” szövegrész helyébe a „nyújt” szöveg,
 - j) 4. § (4) bekezdés c) pontjában a „szerveznek” szövegrész helyébe a „szervez”, valamint a „résztesítik” szövegrész helyébe a „résztesít” szöveg lép.
- 8. §** Hatályát veszti az R.
- a) 2. § (1) bekezdés d) pontjában a „területi felzárkózási koordinációs” szöveg,
 - b) 3. § (4) bekezdése,
 - c) melléklete.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

A nemzeti erőforrás miniszter 34/2011. (VI. 24.) NEFMI rendelete a nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosításáról

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 94. § (1) bekezdésének b), i) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § i) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- [(2) Az óvodai nevelési év rendjében, illetve az iskolai, kollégiumi tanév helyi rendjében kell meghatározni:]*
- „c) az iskolában, a nemzetünk szabadságtörekvéseit tükröző, nemzeti múltunk mártírjainak emlékét, példáját őrző, így különösen az aradi vértanúk (október 6.), a kommunista és egyéb diktatúrák áldozatainak (február 25.), a holokauszt

áldozatainak (április 16.), a Nemzeti Összetartozás Napja (június 4.), vagy az iskola hagyományai ápolása érdekében meghonosított egyéb emléknapok, megemlékezések időpontját;”

- 2. §** Az R. 20. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) Ha a tanulónak egy tanítási évben az igazolt és igazolatlan mulasztása együttesen
a) a közoktatási törvény 8. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott iskolai nevelés-oktatás általános műveltséget megalapozó szakaszában a kettőszázötven tanítási órát,
b) a közoktatási törvény 8. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott iskolai nevelés-oktatás szakképesítés megszerzésére felkészítő szakaszában az elméleti tanítási órák húsz százalékát,
c) a közoktatási törvény 27. § (2) bekezdésében meghatározott, a kötelező óra legfeljebb ötven százalékában folyó pályaorientáció, gyakorlati oktatás, szakmai alapozó elméleti és gyakorlati oktatás, valamint – az Országos Képzési Jegyzék szerinti – elméleti és gyakorlati szakmacsoportos alapozó oktatás tanítási óráinak húsz-húsz százalékát,
d) a közoktatási törvény 29. § (1) bekezdésében meghatározott, a kilencedik évfolyamtól kezdődően a Nemzeti Alaptantervben meghatározott szakmai orientáció, a tizenegyedik évfolyamtól kezdődően – az Országos Képzési Jegyzék szerinti – elméleti és gyakorlati szakmacsoportos alapozó oktatás tanítási óráinak húsz-húsz százalékát,
e) alapfokú művészetoktatási intézményben a tanítási órák egyharmadát,
f) egy adott tantárgyból a tanítási órák harminc százalékát meghaladja,
és emiatt a tanuló teljesítménye tanítási év közben nem volt érdemjeggyel értékelhető, a tanítási év végén nem minősíthető, kivéve, ha a nevelőtestület engedélyezi, hogy osztályozóvizsgát tegyen. A nevelőtestület az osztályozóvizsga letételét akkor tagadhatja meg, ha a tanuló igazolatlan mulasztásainak száma meghaladja a húsz tanórai foglalkozást, és az iskola eleget tett a (3) bekezdésben meghatározott értesítési kötelezettségének. Ha a tanuló teljesítménye a tanítási év végén nem minősíthető, tanulmányait évfolyamisméltléssel folytathatja. Ha a tanuló mulasztásainak száma már az első félév végére meghaladja a meghatározott mértéket, és emiatt teljesítménye érdemjeggyel nem volt minősíthető, félévkor osztályozóvizsgát kell tennie.”
- 3. §** Az R. 22. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A független vizsgabizottság előtt letehető tanulmányok alatti vizsgát a közoktatási feladatkörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal (a továbbiakban: kormányhivatal), szakmai-elméleti és szakmai-gyakorlati vizsgatantárgyak esetén pedig a szakképesítésért felelős miniszter által kijelölt intézmény (a továbbiakban a kormányhivatal és a miniszter által kijelölt intézmény együtt: vizsgáztatásra kijelölt intézmény) szervezi.”
- 4. §** (1) Az R. 33/B. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A megismerő funkciók vagy a viselkedés fejlődésének súlyos rendellenességével küzdő tanuló részére nyújtott iskolai fejlesztő foglalkoztatásokat az iskola központilag kiadott egyéni fejlődési lapon tartja nyilván.”
(2) Az R. 33/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A megismerő funkciók vagy a viselkedés fejlődésének súlyos rendellenességével küzdő tanulók, és a megismerő funkciók vagy a viselkedés fejlődésének tartós és súlyos rendellenességével küzdő tanulók részére közösen, egy csoportban is megszervezhető az iskolai fejlesztő foglalkoztatás, illetve az egészségügyi és pedagógiai célú rehabilitációs, rehabilitációs tanórai foglalkozás, amennyiben a fejlesztő terápia, valamint az annak végzésére jogosult szakember végzettsége és szakképesítése megegyezik.”
- 5. §** (1) Az R. 35. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Telephely esetén a határozatban külön fel kell tüntetni a telephelyen ellátott feladatokat, a legmagasabb gyermek- és tanulólétszámot, amelyet a telephelyen a nevelési-oktatási intézmény fogadni képes. Telephelyre vonatkozó működési engedély kiadása előtt a székhely szerint illetékes kormányhivatal véleményét ki kell kérni. A telephelyre vonatkozó működési engedély kiadása tárgyában hozott határozatot – az ügyfélnek történő közléssel egyidejűleg – meg kell küldeni a székhely szerint illetékes kormányhivatalnak.”
(2) Az R. 35. § (8) bekezdés nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8) A kormányhivatalnak – a közoktatási törvény 80. § (1)-(2) bekezdésében szabályozott – a fenntartói tevékenység törvényességi ellenőrzése keretében különösen az alábbiakat kell vizsgálnia:”
(3) Az R. 35. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(10) A fenntartó legkésőbb a nevelési-oktatási intézmény tervezett indítása évének május utolsó munkanapjáig, a közoktatási törvény 102. § (11) bekezdésében meghatározott egyéb átszervezés esetében július utolsó

munkanapjáig nyújthatja be a kormányhivatalhoz az intézmény működésének megkezdéséhez szükséges engedély, illetve az engedély módosítása iránti kérelmet.”

- 6.§** Az R. 39/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Ha az áthelyezés indokoltsága a képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról szóló 4/2010. (I. 19.) OKM rendelet 19. § (4) bekezdésében foglaltak szerint megszűnt, a kötelező felvételt biztosító vagy a választott általános iskolába visszahelyezett tanuló nevelése és oktatása tekintetében a 39/D. § (4) bekezdésében foglalt pedagógiai programot kell alapul venni.”
- 7.§** Az R. 4. számú melléklet III. Az iskola által kötelezően használt nyomtatványok című rész 28. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„28. Törzslap külív, belív*”
- 8.§** Az R.
a) 17/A. § (8) bekezdésében, 39 /D. § (4) bekezdésében, 39/E. § (4) bekezdésében, 39/G. § (2) és (3) bekezdésében, 39/H. § (4) bekezdésében, 39/I. § (4) bekezdésében, 39/K. § (5) bekezdésében és a 8. számú melléklet 16. pontjában az „oktatási és kulturális miniszter” szövegrész helyébe az „oktatásért felelős miniszter” szöveg,
b) 39/G. § (3) bekezdésében, 39/H. § (2), (3), (10) és (11) bekezdésében, 39/I. § (2) és (3) bekezdésében, 39/K. § (3) és (4) bekezdésében, 2. számú melléklet A tanuló- és gyermekbalesetek jelentési kötelezettsége cím 7. pontjában, 4. számú melléklet 13. pontjában és a 4. számú melléklet Megjegyzés részében, a 8. számú melléklet 10. pontjában az „Oktatási és Kulturális Minisztérium” szövegrész helyébe az „oktatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium” szöveg,
c) 8. számú melléklet 1.4., 5.7. és 9.2. pontjában a „hivatalnak” szövegrész helyébe a „Hivatalnak” szöveg,
d) 8. számú melléklet 1.4. pontjában „Oktatási és Kulturális Minisztérium által” szövegrész helyébe az „oktatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium részéről” szöveg,
e) 8. számú melléklet 2.1., 2.14.1., 5.3., 5.7., 5.8., 7.6.1., 7.6.2., 7.6.3., 7.6.4. és 11. pontjában a „hivatal” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg,
f) 8. számú melléklet 3.4. pontjában a „hivatalt” szövegrész helyébe a „Hivatalt” szöveg,
g) 8. számú melléklet 5.1. pontjában a „hivatallal” szövegrész helyébe a „Hivatallal” szöveg lép.
- 9.§** Az R.
a) 35. § (3), (4), (6), (9) bekezdésében, 2. számú melléklet A tanuló- és gyermekbalesetek jelentési kötelezettsége cím 6. és 7. pontjában, 6. számú melléklet II. A mellékletek cím felvezető mondatában, 8. számú melléklet 4.6. pontjában a „jegyző, főjegyző” szövegrész helyébe a „kormányhivatal” szöveg,
b) 6. számú melléklet I. pont felvezető mondatában az „Önkormányzat jegyzője, főjegyzője” szövegrész helyébe „Kormányhivatal” szöveg,
c) 6. számú melléklet I. 2. pontjában a „jegyző, főjegyző hivatala” szövegrész helyébe a „kormányhivatal” szöveg lép.
- 10.§** (1) E rendelet – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével – a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.
(2) E rendelet 5. §-a és 9. §-a 2011. július 1-jén lép hatályba.
(3) E rendelet 4. §-a 2011. szeptember 1-jén lép hatályba.

Dr. Réthelyi Miklós s. k.,
nemzeti erőforrás miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 50/2011. (VI. 24.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 379/2010. (V. 19.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I.
 1. Magánszemélyek 2010. április 24-én országos népszavazási kezdeményezés tárgyában aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából.
Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:
„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárásban bármely magyar állampolgár jogosult valamennyi indítványozó által kezdeményezett eljárás irataiba betekinteni, és az iratról – a személyes adatok kivételével – másolat kiadását igényelni?”
Az OVB megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért a 379/2010. (V. 19.) OVB határozatával (a továbbiakban: OVBh.) annak mintapéldányát hitelesítette.
 2. A kifogást tevő a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 77. § (1) bekezdése, valamint 130. §-a alapján kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz az OVBh. ellen, kérve annak megsemmisítését és az OVB új eljárásra utasítását.
A kifogással érintett határozat a Magyar Közlöny 2010. évi 82. számában, 2010. május 19-én jelent meg; a kifogás 2010. június 3-án 8 óra 00 perckor, vagyis a törvényes határidőn belül érkezett az OVB-hez.
A kifogást tevő szerint az OVB-nek meg kellett volna tagadnia a hitelesítést, mert a feltenni kívánt kérdésben „az Alkotmánybíróság előtti eljárásban” szövegrész többféleképpen értelmezhető, így nem felel meg sem a választói, sem a jogalkotói egyértelműség követelményének.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342.]. Eljárása során az Alkotmánybíróság e feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]

2. Az OVB határozatával egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és az OVBh.-t az abban foglalt indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2011. június 20.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 969/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 51/2011. (VI. 24.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabály alkotmányellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 2009. december 31. napjáig hatályos 170. § a) pontjának „egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget” szövegrésze alkotmányellenes volt, ezért az a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 5.M.2307/2009. szám alatti perében nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság bírāja az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-a alapján – az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztése mellett – fordult az Alkotmánybírósághoz, és kérte a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 170. § a) pontjának „egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított jövedelemadó előleget” szövegrésze megsemmisítését, valamint a konkrét ügyben való alkalmazásának kizárását. A perben kártérítési igényről

kell döntenie a Hszt. 170. § a) pontjára figyelemmel, amely az elmaradt jövedelem meghatározásának módjáról úgy rendelkezik, hogy a kár összegéből le kell vonni az elmaradt illetményre eső nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget.

Az indítványozó azt állította, hogy a kifogásolt rendelkezés hátrányos megkülönböztetést tartalmaz a Hszt. hatálya alá tartozókra nézve, mert a keresetveszteségi járadék számítására vonatkozóan az egyéb foglalkoztatási jogviszonyokban alkalmazandó szabály ettől eltérően rendelkezik. A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 182. § a) pontja szerint a kártérítés összegének kiszámításánál az elmaradt munkabére eső nyugdíjjárulékot kell levonni. A kezdeményező bírő szerint a vázolt megkülönböztetés miatt a támadott szabályozás sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Érvelésében – többek között – utalt a jogállamiságból fakadó azon követelményre, hogy a különböző foglalkoztatási jogviszonyokat szabályozó törvények ne tartalmazzanak indokolatlan megkülönböztetést. Az indítványozó további követelménynek tekinti az azonos jogintézmények egyező szabályozását, így különösen a keresetveszteséget elszenvedett károsultak egységes megítélését.

A kezdeményezést előterjesztő bírő hivatkozott továbbá az Alkotmánybíróság egyik határozatára, amely az általa támadott rendelkezéssel azonos, de egy másik törvényben foglalt szabályozást semmisített meg.

2. Az Alkotmánybíróság eljárása során észlelte, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2009. évi CXLI. törvény 76. § (7) bekezdése érdemben módosította a Hszt. támadott szabályozását. A módosítás lényege, hogy 2010. január 1. napjától a Hszt. 170. § a) pontja értelmében a kár összegéből már nem kell levonni a munkavállalói járulékot és a számított személyi jövedelemadó előleget; a levonás csak a nyugdíjjárulékra és az egészségbiztosítási járulékra terjed ki.

Az Alkotmánybíróság hatáskörébe főszabályként csak hatályos jogszabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálata tartozik. Hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak alkalmazhatósága az eldöntendő kérdés. (335/B/1990. AB végzés, ABH 1990, 261.) A konkrét normakontroll két esetében, az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján benyújtott bírói kezdeményezés és 48. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján – mivel ilyenkor az alkalmazási tilalom kimondására van lehetőség – az Alkotmánybíróság már nem hatályos rendelkezés alkotmányellenességét is vizsgálja. Mivel a jelen ügy bírói kezdeményezésre folyik, az Alkotmánybíróság a vizsgálatot a folyamatban lévő ügyben alkalmazott, normatartalmát tekintve már hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezésre nézve folytatta le.

II. 1. Az Alkotmány érintett rendelkezése:

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

2. A Hszt. 2009. december 31. napjáig hatályban volt vizsgált rendelkezése:

„170. § A kártérítés kiszámításánál a kár összegéből le kell vonni:

- a) az elmaradt illetményre eső nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget,”

III. Az indítvány megalapozott.

- 1.1. Bár az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése szövegszerűen az emberi, állampolgári jogok tekintetében tiltja a hátrányos megkülönböztetést, a tilalom, ha a megkülönböztetés sérti az emberi méltósághoz való alapvető jogot, kiterjed az egész jogrendszerre [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. „Az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság általános személyiségi jogával és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes” [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.].

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az állam joga – s egyben bizonyos körben kötelezettsége is – hogy a jogalkotás során figyelembe vegye az emberek között ténylegesen meglévő különbségeket [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 282.].

A diszkrimináció vizsgálatának előkérdése tehát, hogy az alapjoggal, illetőleg az alapjognak nem minősülő egyéb joggal kapcsolatban állított megkülönböztetés egymással összehasonlítható alanyi körre vonatkozik-e. Az Alkotmánybíróság 432/B/1995. AB határozata értelmében ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint

„[s]zemélyek közötti diszkriminációról csak akkor lehet szó, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon (ABH 1990, 78., ABH 1991, 162., ABH 1994, 744.)”. (ABH 1995, 789, 792.)

1.2. A Hszt. 162–178. §-ai szabályozzák a fegyveres szerv kártérítési felelősségét. Ennek megfelelően a fegyveres szerv a szolgálati viszonytal összefüggésben keletkezett kárért vétkességre tekintet nélkül felel. Az indítvánnyal támadott szövegrész, annak a szabályozásnak az egyik részeleme, hogy mit kell levonni a kártérítés összegének kiszámításánál. A 170. § szerint le kell vonni

- a) az elmaradt illetményre eső nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget,
- b) az állami egészségügyi és a társadalombiztosítás keretében járó ellátás ellenértékét, azt a pénzüsszeget:
- c) amelyet a hivatásos állomány tagja munkaeje hasznosításával megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna,
- d) amelyhez a hivatásos állomány tagja (illetve annak hozzátartozója) a megrongálódott dolog hasznosításával hozzájutott,
- e) amelyhez a jogosult a károkozás folytán megtakarított kiadások eredményeként jutott hozzá.

Más munkavállalókra az Mt. 182. §-a határozza meg azt, hogy a munkáltató kártérítési felelősségénél mit kell levonni a kártérítés összegének kiszámításánál. Eszerint a kártérítés összegének kiszámításánál le kell vonni

- a) az elmaradt munkabérrre eső nyugdíjjárulékot;
- b) az állami egészségügyi és a társadalombiztosítás keretében járó ellátást;
- c) amit a munkavállaló munkaeje hasznosításával megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna;
- d) amihez a munkavállaló (hozzátartozója) a megrongálódott dolog hasznosításával hozzájutott;
- e) amihez a jogosult a károkozás folytán megtakarított kiadások eredményeként jutott hozzá.

Az Mt. e szabályát kell alkalmazni a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 71. § (2) bekezdés a) pontja következtében a közszolgálati jogviszonyra, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 83. §-a értelmében pedig a közalkalmazotti jogviszonyra is.

Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) 75. §-a szerint az ügyészségnek az ügyésszel szemben az ügyészségi szolgálati viszonyból eredő kártérítési felelősségére és a kártérítés iránti igény érvényesítésének rendjére a Munka Törvénykönyvének a munkáltató kártérítési felelősségére vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Megállapítható, hogy a Hszt. és az Mt., Ktv., Kjt., valamint az Üsztv. hatálya alá tartozó személyek egyaránt foglalkoztatottnak minősülnek, foglalkoztatási jogviszonyban állnak.

A foglalkoztatási jellegű szolgálati viszonyban állók a többi, foglalkoztatási jogviszonyban álló személlyel az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése alkalmazásában a kár összegének meghatározása szempontjából azonos szabályozási körbe tartoznak. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 94. § a) pontja – a fentiekől eltérően – egyedi megoldást alkalmaz, mert a kár összegéből levonni rendeli az egészségbiztosítási járulékot és a munkavállalói járulékot is, ugyanakkor osztja a többi foglalkoztatási jogviszonyban alkalmazott megoldást, vagyis a számított személyi jövedelemadó előleg levonására vonatkozó kötelezést nem tartalmazza.

2. Az indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak a továbbiakban azt kellett vizsgálnia az Alkotmány 70/A. §-a tükrében, hogy az azonos szabályozási körbe tartozó alanyok között tett, a támadott szabályban megjelenő annak a különbségtételnek, amelynek következtében az indítvány szerint egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülhetnek, van-e alkotmányos indoka.

2.1. Az Alkotmánybíróság 42/2003. (IX. 19.) AB határozatával (ABH 2003, 453.; a továbbiakban: Abh.) bírálta el azt az indítványt, amely a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt., az Abh.-ban Tv. a megjelölése) 191. § a) pontjának a jelen ügyben vizsgált szövegrésszel azonos szabályozására vonatkozott. Ugyanakkor a korábbi ügyben benyújtott indítvány csak a „munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget” szövegrész alkotmányellenességét kérte megállapítani, az „egészségbiztosítási járulékot” szövegrészre az indítvány nem terjedt ki.

Az Alkotmánybíróság az indítványt megalapozottnak találta, az alkotmányellenességet megállapította, és a támadott szövegrészt a határozat közzétételével egyidejűleg megsemmisítette.

Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság utalt arra, hogy: „[a] kártérítési jog klasszikus intézménye az ún. károonszerzés tilalma, amely szerint a károkozás nem vezethet a károsult alaptalan gazdagodásához, vagyis a kárösszegeből le kell vonni a károkozó magatartás során vagy következtében előálló vagyoni előnyöket. [635/D/1994. AB határozat, ABH 1998, 897.]

Ehhez hasonlóan a munka végzésére irányuló egyes jogviszonyokra vonatkozó szabályok (Mt., Ktv., Kjt., Üsztv., Tv. [a Hjt. itt használt rövidítése], Hszt.) is abból indulnak ki, hogy a munkáltatót ugyan teljes kártérítési kötelezettség terheli, de ez nem jelenti azt, hogy a máshonnan megtérülő kárösszegeket figyelmen kívül lehetne hagyni. Az Mt. 182. §-a a munkavállaló anyagi előnszerzésének szab gátat, illetve a munkavállaló kárenyhítési kötelezettségét célozza.

A kártérítés összecszerúségét a bíróság határozza meg. A munka végzésére irányuló jogviszonyokat szabályozó említett jogszabályok e bírói döntés egyes szempontjairól szólnak, amikor a kár összegének kiszámításánál levonni rendelnek meghatározott összegeket.” (ABH 2003, 453, 458.)

Az Alkotmánybíróság korábbi döntése meghozatalakor azt is figyelembe vette, hogy: „[a]z Szja tv. [a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény] értelmében a számított adó az összevont adóalap után az adótábla szerint megállapított adó. Az összevont adóalap adóját a számított adóból kell meghatározni, a törvény rendelkezéseinek figyelembevételével. Az Szja tv. ezenkívül tartalmaz az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezményeket is. A befizetendő adó az Szja tv. értelmében az összevont adóalap adójának a kedvezmények levonása után fennmaradó része.

Mindezekből az következik, hogy a számított adó és a befizetendő adó összege egymástól eltérhet.

Az, hogy a támadott szabály már a kártérítés összegének meghatározásánál is a számított személyi jövedelemadó-előleget levonni rendeli, hátrányos a károsultra nézve. Ez még akkor is így van, ha a kártérítés így kiszámított összege után személyi jövedelemadót nem kellene fizetnie. Olyan szabály azonban, amely ezt előírja, nincs. A jövedelmet pótló kártérítés összege az Szja tv. értelmében nem adómentes.

A kifejtettek szerint a számított személyi jövedelemadó-előleg levonása a károsultra nézve hátrányos, mert egyrészt a kártérítés összege a vizsgált körben nem adómentes bevétel, másrészt a károsult által ténylegesen fizetendő adó számos körülménytől függően kevesebb is lehet, mint a Tv. 191. § a) pontja szerinti számított személyi jövedelemadó-előleg.” (ABH 2003, 453, 459-460.)

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban további indokolatlan különbségtételt is feltárt az alábbiak szerint: „[a] Tv. rendelkezései értelmében a kár összegének meghatározásánál az átlagkeresetből kell kiindulni. Az átlagkereset összege tartalmazza az átlagkeresetet terhelő közterheket is.

A Tv. 191. § a) pontja a kártérítés összegének meghatározásánál az átlagkeresetet terhelő egyes közterhek levonását rendeli el.

Ezek között – ellentétben az Mt., a Ktv., a Kjt. és az Üsztv. szabályaival – szerepel a számított személyi jövedelemadó-előlegen kívül a munkavállalói járulék is.” (ABH 2003, 453, 460.)

A 21/1990. (X. 4.) AB határozat értelmében az a kérdés, hogy a megkülönböztetés az alkotmányos határok között maradt-e, csakis a mindenkor szabályozás tárgyi és alanyi összefüggésében vizsgálható, ugyanaz a kritérium a kontextustól függően minősülhet diszkriminatívnak. Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. Ha azonban adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamely csoportra, ez a megkülönböztetés tilalmába ütközik, kivéve ha az eltérésnek kellő súlyú alkotmányos indoka van (ABH 1990, 73, 78.). Erre a kérdésre az Abh. a következő választ adta: „[a] jelen esetben a kár összecszerúségének meghatározásánál az ismertetett különbségtételeknek nincs alkotmányos indoka. Sem a jogviszonyok eltérő sajátosságai, sem a kártérítési kötelezettség részben eltérő feltételei az adott esetben nem indokolják ésszerűen azt, hogy – a teljes kártérítés előírása mellett – a kártérítés összecszerúségére mégis más szabályok vonatkozzanak.

Az Alkotmánybíróság ezért a támadott szabályt az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése sérelme miatt alkotmányellenessé nyilvánította és megsemmisítette.” (ABH 2003, 453, 460.)

- 2.2. A jelen eljárásban az Alkotmánybíróság teljes egészében irányadónak tekintette az Abh.-ban kifejtetteket, és döntését ugyanazokra – a fentebb idézett – alkotmányossági érvekre alapozta. A Hszt. érintett szabályozására vonatkozó bírói kezdeményezés – mint arra már történt utalás – annyiban különbözik az Abh.-ban vizsgált indítványtól, hogy a konkrét ügyben eljáró bíró kérte az „egészségbiztosítási járulékot” szövegrész-elem alkotmányellenességének megállapítását is.

Erre vonatkozóan ugyanazt az álláspontot képviselte az Alkotmánybíróság, mint az Abh.-ban vizsgált másik két szövegrész-elem tekintetében. A megkülönböztetés tilalmába való ütközést vizsgálva, az Mt., és az egyéb, foglalkoztatási jogviszonyokat szabályozó törvények az irányadóak ebben az esetben is. Az Alkotmánybíróság ezt

figyelembe véve, megállapította, hogy egyik felhívott foglalkoztatási törvény sem tartalmazza az egészségbiztosítási járulék levonására vonatkozó kötelezettséget. Mivel a Hszt. vizsgált szabályozása e tekintetben is ellentétes az Mt., és az Mt. szabályozását átvevő Ktv., Kjt. és Üsztv. alapul szolgáló szabályaival, így az a megkülönböztetés tilalmába ütközik.

Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította a Hszt. 2009. december 31. napjáig hatályos 170. § a) pontjának „egészségbiztosítási járulékot, munkavállalói járulékot és számított személyi jövedelemadó előleget” szövegrésze alkotmányellenességét, egyúttal az alkalmazási tilalomról is döntött.

A határozat közzétételét az alkotmányellenesség megállapítása miatt rendelte el az Alkotmánybíróság.

Budapest, 2011. június 21.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkó Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 376/B/2010.

Az Alkotmánybíróság 52/2011. (VI. 24.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése által alkotott, a Miskolc Megyei Jogú Város Építési Szabályzatáról szóló 21/2004. (VII. 6.) sz. rendelet módosításáról szóló 12/2006. (III. 8.) sz. rendeletének 2. §-a alkotmányellenes, ezért azt 2011. december 31. napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az Észak-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal vezetője – miután Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése a törvényességi észrevételével nem értett egyet – a helyi önkormányzatokról szóló

1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt hatáskörében eljárva az Alkotmánybírósághoz fordult. A hivatalvezető a Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése által alkotott, a Miskolc Megyei Jogú Város Építési Szabályzatáról szóló 21/2004. (VII. 6.) sz. rendeletét módosító 12/2006. (III. 8.) sz. rendelete (a továbbiakban: Ör.) egésze felülvizsgálatát kérte, mivel úgy vélte, hogy az Ör. nem felel meg az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) véleményezési eljárást előíró 9. §-ában foglaltaknak, így az törvénysértő, ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével sem összeegyeztethető.

A 2006. március 2. napján tartott közgyűlésen az Ör. alkalmas volt arra, hogy eredeti szövegezésével a képviselők azt elfogadják, tekintettel arra, hogy ezzel a szövegváltozattal kapcsolatban a Ét.-ben előírt véleményezési eljárást lefolytatták. Azonban 2006. február 21-i keltessel a Városfejlesztési és Városüzemeltetési Bizottság az Ör. eredeti, már véleményezett szövegéhez módosító indítványt nyújtott be, melynek tartalma az Ör. véleményezett szövegétől eltért (a módosítást a véleményezésre bocsátott változat nem tartalmazta). Ezt a módosítást a véleményezési eljárás ismételt lefolytatása nélkül a közgyűlés 2006. március 2. napján megtartott ülésén elfogadta.

A hivatalvezető indítványa indokolásában arra hivatkozott, hogy a bizottsági módosítás tekintetében az előzetes véleményezési eljárás nem került lefolytatásra, így az sérti az Ét. 9. § (7) bekezdését.

Az önkormányzat azzal védekezett, hogy az önkormányzati képviselőknek az Ötv.-ből, mint 2/3-os törvényből eredő, „módosító indítványok benyújtásához fűződő alkotmányos joga nem korlátozható az egyszerű többséggel elfogadható Ét. rendelkezései révén”.

- II.
1. Az Alkotmánynak az indítvánnyal érintett rendelkezése:
„44/A. § (2) A helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes más jogszabállyal.”
 2. Az Ét.-nek az Ör. elfogadásakor hatályos, az indítvánnyal érintett rendelkezése:
„9. § (1) A helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket az országos településrendezési szakmai előírások figyelembevételével, továbbá a külön jogszabályban meghatározott fogalmak és jelkulcsok alkalmazásával kell elkészíteni.
(2) A helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek kidolgozása során:
a) az érintett természetes személyek, jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek véleménynyilvánítási lehetőségét biztosítani kell, ennek érdekében a helyben szokásos módon az érintettek tudomására kell hozni kidolgozásuk elhatározását, amelynek keretében
aa) meg kell határozni a rendezés alá vont területet,
ab) ki kell nyilvánítani általános célját és várható hatását, hogy az érintettek azzal kapcsolatban javaslatokat és észrevételeket tehessenek;
b) az államigazgatási szerveket, valamint az érintett települési önkormányzati szerveket az előkészítésbe be kell vonni úgy, hogy azok a megkeresés kézhezvételétől számított 15 napon belül írásos állásfoglalásukban ismertessék a település fejlődése és építési rendje szempontjából jelentős terveiket és intézkedéseiket, valamint ezek várható időbeli lefolyását, továbbá a hatáskörükbe tartozó kérdésekben a jogszabályon alapuló követelményeket;
c) az érintett terület lakosságának életkörülményeiben bekövetkező hátrányos következmények elhárítása vagy csökkentése érdekében figyelemmel kell lenni az érintettek értékrendjére, szociális helyzetére, ezek várható változására, továbbá vizsgálni kell a lakosság életkörülményeit és igényeit.
(3) A helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket a megállapítás, illetve a jóváhagyás előtt a polgármesternek (főpolgármesternek) véleményeztetnie kell a külön jogszabályban meghatározott államigazgatási, az érintett települési önkormányzati és érdek-képviselői szervekkel, valamint társadalmi szervezetekkel, amelyek 21 napon belül adhatnak írásos véleményt.
(4) Az eltérő vélemények tisztázása érdekében a polgármesternek (főpolgármesternek) egyeztető tárgyalást kell tartania, amelyre a hely és az időpont megjelölésével a véleményezési eljárás valamennyi érdekeltjét a tárgyalás előtt legalább 8 nappal meg kell hívni. Az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek tartalmaznia kell valamennyi elfogadott és el nem fogadott véleményt azok indokolásával együtt.
(5) Azt az érdekeltet, aki a véleményezési eljárás során írásbeli véleményt nem adott, és az egyeztető tárgyaláson sem vett részt, kifogást nem emelő véleményezőnek kell tekinteni.
(6) A véleményezési eljárás befejezése után a szabályzatot, illetőleg a terveket az elfogadásuk előtt – a (3)–(4) bekezdés alapján beérkezett, de el nem fogadott véleményekkel és azok indokolásával együtt – a polgármesternek (főpolgármesternek) legalább egy hónappal a helyben szokásos módon közzé kell tennie azzal,

hogy az érintettek a közzététel ideje alatt azokkal kapcsolatban észrevételt tehetnek, továbbá meg kell küldenie szakmai véleményezés céljából:

- a) a főváros, a fővárosi kerület, a megyei jogú város igazgatási területének egészére egyszerre készített szabályzatot és terveket az illetékes területi főépítészeti iroda útján a miniszternek,
- b) egyéb szabályzatot és terveket a területi főépítésznek.

A miniszter 90, a területi főépítész 30 napon belül adhat véleményt; ha e határidőn belül nem nyilatkozik, úgy véleményét egyetértőnek kell tekinteni. A véleményt a döntésre jogosult testülettel ismertetni kell.

(7) A helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a (2)–(6) bekezdésben előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el.

(...)

(9) A megállapított helyi építési szabályzatban és a jóváhagyott szabályozási tervben foglaltakat az érintett közigazgatási szerveknek a hatáskörüket érintő ügyekben eljárásaik során érvényesíteniük kell. Az (1)–(8) bekezdésben foglalt rendelkezéseket a helyi építési szabályzat, a településrendezési tervek változtatása esetén is alkalmazni kell.”

3. Az Ör.-nek a véleményezési eljárás lefolytatását követően, de a rendelet-tervezet elfogadását megelőzően hatályos rendelkezése:

„13. § (5) A területen – védett közpark kivételével – terepszint alatti garázsok elhelyezhetők kertészeti szakvélemény alapján a közpark terület legfeljebb 20%-án, a Belvárosban legfeljebb 50 %-án, ha ez 1,0 magasságban mérve 10 cm törzsátmérőnél nagyobb fák kivágásával nem jár. A terepszint alatti építmény felett legalább 50 cm vtg. földtakarást kell biztosítani növénytelepítés céljára.”

4. Az Ör.-nek a bizottsági módosító indítványt követően hatályos, az indítvánnyal támadott rendelkezése, melynek vonatkozásában a véleményezési eljárás nem került lefolytatásra:

„13. § (5) A területen – védett közpark kivételével – terepszint alatti garázsok elhelyezhetők kertészeti szakvélemény alapján a közpark terület legfeljebb 20%-án, a Belvárosban a 100%-án, ha ez 1,0 magasságban mérve 10 cm törzsátmérőnél nagyobb fák kivágásával nem jár. A terepszint alatti építmény felett legalább 50 cm vtg. földtakarást kell biztosítani növénytelepítés céljára. Az építmények terepszint alatti része a közterület alá 0,5 m-en túl is benyúlhat.”

III. Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság határozataiban már többször kifejtette, hogy „a helyi önkormányzathoz való alapjogok körébe tartozik a helyi társadalmi viszonyok helyi jogi szabályozása, az önkormányzati rendeletalkotás. Ezek egyik típusa, amikor az önkormányzat törvény végrehajtására a törvény felhatalmazása alapján, a törvény keretei között alkot rendeletet” [11/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 853, 856.; 48/2004. (XII. 1.) AB határozat, ABH 2004, 956, 960.; 7/2003. (III. 13.) AB határozat, ABH 2003, 753, 756.].

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben, a helyi építési szabályzatok vonatkozásában a 11/2004. (IV. 7.) AB határozatában a következőkre mutatott rá: „A helyi társadalmi viszonyok között fontos szerepet töltenek be az Ét. felhatalmazása alapján alkotott helyi építésügyi szabályzatok és a településrendezési tervek, miután ezek az adott település és környezete fejlődését, a településen élők, ott-tartózkodók életkörülményeit hosszabb időszakra döntően befolyásolják. Ebből is következik, hogy a helyi építésügyi előírásoknak több követelménynek kell eleget tenniük: az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdéséből adódóan az e tárgyban alkotott önkormányzati rendelet sem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, a helyi építésügyi szabályzatnak és a települési rendezési tervnek figyelembe kell venni az országos településrendezési szakmai előírásokat, a település társadalmának igényét. Mindezekre tekintettel az Ét. részletesen szabályozza az építésügyi szabályzatok, a településrendezési tervek előkészítésének, egyeztetésének és elfogadásának a rendjét.

Az Ét. 9. §-a részletezi tehát a helyi építésügyi szabályzat és a településrendezési tervek kidolgozása során érvényesítendő eljárási szabályokat, rendezi, hogy az érintett állampolgárokat, szervezeteiket, államigazgatási szerveket, települési önkormányzatokat milyen tartalommal, milyen módon, határidőben kell tájékoztatni, véleményüket kérni, véleményeltérés esetén egyeztető tárgyalást tartani, az el nem fogadott véleményekről tájékoztatást adni” (ABH 2004, 853, 857.). Az Ét. 9. § (7) bekezdése szerint a helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a (2)–(6) bekezdésben előírt véleményezési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el, és az Ét. 9. § (9) bekezdése előírja, hogy az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárási rendet érvényesíteni kell a rendezési tervek módosításánál is.

Ahogy az Alkotmánybíróság a 7/2003. (III. 13.) AB határozatában megállapította, az Ötv. 16. § (1) bekezdéséből, az Ét. 9. § (7) bekezdéséből és 13. § (1) bekezdéséből kitűnik, hogy „az önkormányzatok városrendezésre és építésügyre

vonatkozó szabályozási autonómiája kizárólag a rendeletalkotás tartalmát és az alkalmazott eljárás lefolytatását meghatározó törvényi keretek között érvényesülhet. Ilyen, az önkormányzati rendeletalkotás során irányadó eljárási rendelkezéseket állapít meg az Ét. fentiekben említett 9. §-a is, amikor a helyi építési szabályzat elfogadásához a közérdek érvényesítése érdekében számos egyeztetési kötelezettséget ír elő, és az érintett állampolgárok, szervezetek, érdekképviselők, hatóságok számára véleménynyilvánítási, javaslattevési, észrevételezési lehetőséget biztosít (ABH 2003, 753, 756.). Az érdekelt államigazgatási szervekkel való egyeztetés kötelezettsége és a lakosság bevonása az eljárásba olyan garanciális jellegű eljárási követelményeket jelent, amelyeket a jogi szabályozás nem ír elő más önkormányzati rendelet megalkotása során.

E rendelkezések alapján megállapítható, hogy az önkormányzat képviselő-testülete nem rendelkezik szabad döntési lehetőséggel abban a tekintetben, hogy a helyi építési előírások megállapításáról az Ét.-ben szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban, vagy ezen eljárási kötöttségek nélkül elfogadott önkormányzati rendeletben rendelkezik-e. A helyi építési előírásokat a képviselő-testületnek az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban kell megállapítania.

2. Az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben tehát azt kellett megvizsgálnia, hogy a hivatalvezető által kifogásolt eljárás (nevezetesen az, hogy a véleményezési eljárás befejezését követően az önkormányzat lényeges tartalmában módosítja a tervet és erre nem folytatja le ismételt a véleményezési eljárást) megfelelt-e az Ét.-ben foglaltaknak.

A rendelkezésre álló iratokból az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg:

Az Ör. – eredeti tartalma szerint – az építési szabályzat 44. § (2) bekezdése szerinti 24. számú mellékletének módosítására irányul. Azaz nem tartalmazott semmilyen módosítást az építési szabályzat 13. § (5) bekezdésére vonatkozóan. Ezt bizonyítja a polgármester PK: 93.011-29/2006. számú, az építési szabályzat módosítására irányuló javaslata. Ez a javaslat került véleményezésre a külön jogszabályban meghatározott közigazgatási, az érintett települési önkormányzati és az érdekképviselői szervekkel, valamint a társadalmi szervezetekkel [Ét. 9. § (3) bekezdés], és ezt a változatot tette közzé az érintettek számára a polgármester a véleményezési eljárás befejezése után [Ét. 9. § (6) bekezdés].

Ezt követően 2006. február 21-i keltezéssel nyújtott be a Városfejlesztési és Városüzemeltetési Bizottság az Ör. eredeti, már véleményezett szövegét módosító indítványt, melynek tartalma az Ör. véleményezett szövegétől lényegesen eltér.

Az építési szabályzat eredeti szövege szerint terepszint alatti garázsok a belvárosban a közpark területének legfeljebb 50%-án helyezhetők el. Az utólagos bizottsági módosítást követően ez az arány 100%-ra változott. Emellett az utólagos bizottsági módosítás azt a mondatot is tartalmazta, hogy az építmények terepszint alatti része a közterület alá 0,5 m-en túl is benyúlhat.

Ezekre a módosításokra vonatkozóan az egyeztetési eljárás nem került lefolytatásra. Erre utal két képviselőnek a 2006. március 2. napján kelt ülésről készült jegyzőkönyvben található hozzászólása is, valamint az a tény is, hogy a módosító indítványnak a véleményezési eljárásból való kimaradásának tényét az önkormányzat az eljárás során egyszer sem vitatta, csupán azt állította, hogy a véleményezési eljárás lefolytatásával a képviselők módosító indítvány benyújtásához fűződő joga veszne el.

Az Ét. 9. § (7) bekezdése értelmében a településrendezési eszköz a (2)–(6) bekezdésben előírt véleményezési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadható el. Az Ét. 9. § (9) bekezdése kimondja továbbá, hogy az (1)–(8) bekezdésben foglalt rendelkezéseket a településrendezési eszköz módosítása esetén is alkalmazni kell. Tekintettel arra, hogy az Étv.-nek az Ör. elfogadásakor hatályos szabálya nem sorolt fel olyan kivételes eseteket, amikor a véleményezési eljárás lefolytatása mellőzhető lett volna, ezért a véleményezési eljárás lefolytatása a módosító indítványok esetében is kötelező lett volna.

Az önkormányzat azon védekezése, hogy a véleményezési eljárás lefolytatásával a képviselők indítványozási joga sérülne, nem megalapozott, hiszen a véleményezési eljárás nem befolyásolja a módosító indítványok előterjesztéséhez fűződő jogot. Amennyiben a már véleményezett rendeletet érdemben módosító indítványok kapcsán a véleményezési eljárás nem volna kötelező, az ennek az intézménynek a teljes kiüresítéséhez vezetne, hiszen ebben az esetben bármilyen – akár az érintettek véleményével ellentétes – módosító indítvánnyal a tervezet tartalma a képviselők által tetszőlegesen – érdemi civil kontroll nélkül – utólag alakítható volna.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Ör. – az elfogadása során alkalmazott törvénysértő eljárásra tekintettel – sérti az Ét. 9. § (4)–(9) bekezdésének rendelkezéseit, és ezáltal más jogszabályba, jelen esetben törvénybe ütköznek, emiatt ellentétesek az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével. Mivel az Ör. jelenlegi szövege alkotmányellenes módon, az Ét. garanciális szabályainak megsértésével jött létre, az Alkotmánybíróság az Ör. 2. §-át alkotmányellenesnek minősítette és megsemmisítette. A megsemmisített rendelet az Alkotmánybíróság határozatában, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. § (4) bekezdésének

alkalmazásával megállapított későbbi időpontban veszti hatályát, melynek az az indoka, hogy ez alatt az idő alatt Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának lehetősége lesz lefolytatni a módosító rendelet megalkotásához előírt, az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárást.

3. Mivel az Ör. 2. §-ának elfogadása nem felelt meg az Ét.-ben rögzített eljárásnak, ezért azt az Alkotmánybíróság – *pro futuro* – megsemmisítette. Azonban az Ör. 2. §-ának megsemmisítése nem eredményezi az építési szabályzatnak az Ör. módosítása előtt hatályos szövegének feléledését: egy hatályon kívül helyező norma alkotmányellenességének a megállapítása önmagában nem vezet a hatályon kívül helyezéssel érintett rendelkezések hatályának automatikus feléledéséhez, valamely jogszabály újbóli hatályba helyezése ugyanis a jogalkotó kizárólagos kompetenciája [lsd. pl. 1437/B/1995. AB határozat, ABH 1998, 616, 618–619.]. Az önkormányzatnak ugyanakkor lehetősége van arra, hogy a megsemmisített rendelkezést az Ét. szabályait betartva újra elfogadjja.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Budapest, 2011. június 23.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1240/H/2007.

Az Alkotmánybíróság 53/2011. (VI. 24.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Törökbálint Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a Tó Park területének helyi építési szabályzatáról, valamint Törökbálint Nagyközség Helyi Építési Szabályzatáról szóló többször módosított 18/2001. (IX. 18.) rendeletének módosításáról szóló 11/2007. (IV. 27.) rendelete alkotmányellenes, ezért azt 2011. december 31. napjával megsemmisíti. A megsemmisítés következtében a 18/2001. (IX. 18.) rendelet a módosításáról szóló 11/2007. (IV. 27.) rendelete által beiktatott módosítások nélkül marad hatályban.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A Közép-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal vezetője – miután Törökbálint Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testülete a törvényességi észrevételével nem értett egyet – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt hatáskörében eljárva az Alkotmánybírósághoz fordult. A hivatalvezető a Törökbálint Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testülete által alkotott, a Tó Park területének helyi építési szabályzatáról, valamint Törökbálint Nagyközség Helyi Építési Szabályzatáról szóló többször módosított 18/2001. (IX. 18.) rendeletének módosításáról szóló 11/2007. (IV. 27.) rendelete (a továbbiakban: Ör.) egésze felülvizsgálatát kérte, mivel úgy vélte, hogy az Ör. nem felel meg az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) véleményeztetési eljárást előíró 9. §-ában foglaltaknak, így az törvénytört, ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével sem összeegyeztethető. A hivatalvezető szerint az Ör. formai hibája, hogy az Ör. véleményezése során felmerült

vélemények közül az egyeztető tárgyalás jegyzőkönyve nem tartalmazta valamennyi elfogadott és el nem fogadott véleményt. Emellett formai hibának minősül a hivatalvezető szerint az is, hogy a terv az egyeztető tárgyalás napján került kifüggesztésre a polgármesteri hivatalban, amikor még a véleményeztetési eljárás be sem fejeződött, továbbá a tervek a kifüggesztést követően átdolgozásra is kerültek, végül pedig nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a terv a polgármesteri hivatalban 30 napig ki volt függesztve.

Az indítványozó a formai hibákon túlmenően anyagi jogszabálysértést is észlelt, melyre szintén felhívta a képviselő-testület figyelmét. A képviselő-testület az Alkotmánybíróság előtti eljárásban jelezte, hogy az Ör. 3. §-át – mely a helyi építési szabályzat 8. § (22) bekezdését érinti –, valamint az Ör. 8. §-át – mely a szabályzatot új 36/A. §-sal egészíti ki – hatályon kívül fogja helyezni. Erre azonban az indítvány elbírálásáig nem került sor.

A hivatalvezető az Ör. 3. §-át (a Tó-park területén minden esetben részletes talajmechanikai vizsgálatokkal kell tisztázni az adott telekrész veszélymentes beépíthetőségét) azért tartotta alkotmányellenesnek, mert magasabb szintű jogszabályból – jelen esetben az építésügyi hatósági eljárásokról, valamint a telekalakítási és az építészeti-műszaki dokumentációk tartalmáról szóló 37/2007. (XII. 13.) ÖTM rendelet 5. melléklet III/2. pontjából – „nem hiánytalanul vesz át rendelkezéseket”.

Az Ör. 8. §-át a hivatalvezető azért támadta, mert az újonnan beiktatásra került Ör. 36/A. § (5) bekezdése – a kialakult terep csak az illetékes vízügyi hatóság külön engedélyének birtokában változtatható meg – lényegében a vízügyi hatósági jogkörre szűkíti a terep megváltoztatását, ugyanakkor a terep megváltoztatása építéshatósági jogkörbe is tartozhat. Ezzel az Ör. helyi vízgazdálkodási hatósági jogkört első fokozaton a jegyzőre telepít, sértve ezzel az Ötv. 7. § (1) bekezdését, melynek értelmében a jegyzőnek államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört törvény vagy kormányrendelet állapíthat meg.

- II.
1. Az Alkotmánynak az indítvánnyal érintett rendelkezése:
„44/A. § (2) A helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes más jogszabállyal.”
 2. Az Ötv.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezései:
„7. § (1) Törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kormányrendelet kivételesen a polgármestert, a főpolgármestert, a megyei közgyűlés elnökét államigazgatási hatósági hatáskörrel ruházhatja fel. Törvény vagy kormányrendelet államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört állapíthat meg a jegyzőnek, a főjegyzőnek és kivételesen a képviselő-testület hivatala ügyintézőjének is.”
„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”
 3. Az Ét.-nek az Ör. elfogadásakor hatályos, az indítvánnyal érintett rendelkezése:
„9. § (1) A helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket az országos településrendezési szakmai előírások figyelembevételével, továbbá a külön jogszabályban meghatározott fogalmak és jelkölcsök alkalmazásával kell elkészíteni.
(2) A településrendezési eszköz kidolgozása előtt meg kell határozni a rendezés alá vont területet, ki kell nyilvánítani a rendezés általános célját és várható hatását, hogy az érintettek azzal kapcsolatban javaslatokat, észrevételeket tehessenek. Ennek során:
a) az érintett népeesség, szervezetek, érdek-képviselői szervek véleménynyilvánítási lehetőségét biztosítani kell, ezért a helyben szokásos módon az érintettek tudomására kell hozni a településrendezési eszköz kidolgozásának elhatározását,
b) az államigazgatási szerveket, valamint az érintett települési önkormányzati szerveket az előkészítésbe be kell vonni úgy, hogy azok a megkeresés kézhezvételétől számított 30 napon belül írásos tájékoztatásukban ismertessék a település fejlődése és építési rendje szempontjából jelentős terveiket és intézkedéseiket, valamint ezek várható időbeli lefolyását, valamint a hatáskörükbe tartozó kérdésekben a jogszabályon alapuló követelményeket.
(3) A készítés alatt lévő településrendezési eszközt a polgármesternek (főpolgármesternek) – külön jogszabályban meghatározottak szerint – véleményeztetnie kell az 5. § (4) bekezdésében említett tervtanáccsal. Az elkészített helyi építési szabályzatot és településrendezési terveket a megállapítás, illetve a jóváhagyás előtt a polgármesternek (főpolgármesternek) véleményeztetnie kell a külön jogszabályban meghatározott államigazgatási, az érintett települési önkormányzati és az érdek-képviselői szervekkel, valamint a társadalmi szervezetekkel, amelyek 45 napon belül adhatnak írásos véleményt.
(4) Az eltérő vélemények tisztázása érdekében a polgármesternek (főpolgármesternek) egyeztető tárgyalást kell tartania, amelyre a hely és az időpont megjelölésével a véleményezési eljárás valamennyi érdekeltjét a tárgyalás előtt

legalább 8 nappal meg kell hívnia. Az egyeztető tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek tartalmaznia kell valamennyi elfogadott és el nem fogadott véleményt azok indokolásával együtt.

(5) Azt az érdekelteket, aki a véleményezési eljárás során írásbeli véleményt nem adott, és az egyeztető tárgyaláson sem vett részt, kifogást nem emelő véleményezőnek kell tekinteni.

(6) A véleményezési eljárás befejezése után a településrendezési eszközöket az elfogadásuk előtt – a (3)–(4) bekezdés alapján beérkezett, de el nem fogadott véleményekkel és azok indokolásával együtt – a polgármesternek (főpolgármesternek) legalább egy hónappal a helyben szokásos módon közzé kell tennie azzal, hogy az érintettek a közzététel ideje alatt azokkal kapcsolatban észrevételt tehetnek, továbbá meg kell küldenie szakmai véleményezés céljából:

a) a főváros, a fővárosi kerület, a megyei jogú város igazgatási területének egészére egyszerre készített szabályzatot és terveket az állami főépítész útján a miniszternek, a fejlesztési koncepciókat a településfejlesztésért és településrendezésért felelős miniszternek,

b) egyéb szabályzatot és terveket az állami főépítésznek.

A miniszter 90, az állami főépítész 30 napon belül adhat véleményt; ha e határidőn belül nem nyilatkozik, úgy véleményét egyetértőnek kell tekinteni. A véleményt a döntésre jogosult testülettel ismertetni kell.”

4. Az Ör.-nek az indítvánnyal támadott rendelkezései:

„3. §

A HÉSZ 8. §-a a következő új (22)–(25) bekezdésekkel egészül ki:

(22) A Tó Park területén minden esetben részletes talajmechanikai vizsgálatokkal kell tisztázni az adott telekrész veszélymentes beépíthetőségét. (...)”

„8. §

A HÉSZ az új 36./A §-sal kerül kiegészítésre:

A Gksz-6/A jelű kereskedelmi-szolgáltató gazdasági építési övezet

(A Tó Park bejáratánál tervezett kereskedelmi-szolgáltató gazdasági területek)

36./A §

(5) A kialakult terep csak az illetékes vízügyi hatóság külön engedélyének birtokában változtatható meg. Amennyiben az illetékes vízügyi hatóság engedélyezi a feltöltés alkalmazását, akkor a HÉSZ vonatkozó részének betartásával a kialakítandó új terepszinteknek a környezetben kialakult terep szintjéhez igazodnia kell. A tereprendezés során gondoskodni kell a víztározó kifolyását biztosító, a vízügyi hatóság által is elfogadott megfelelő kapacitású vízelvezetési megoldásról.”

III. Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság határozataiban már többször kifejtette, hogy „a helyi önkormányzathoz való alapjogok körébe tartozik a helyi társadalmi viszonyok helyi jogi szabályozása, az önkormányzati rendeletalkotás. Ezek egyik típusa, amikor az önkormányzat törvény végrehajtására a törvény felhatalmazása alapján, a törvény keretei között alkot rendeletet” [11/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 853, 856.; 48/2004. (XII. 1.) AB határozat, ABH 2004, 956, 960.; 7/2003. (III. 13.) AB határozat, ABH 2003, 753, 756.].

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben, a helyi építési szabályzatok vonatkozásában a 11/2004. (IV. 7.) AB határozatában a következőkre mutatott rá: „A helyi társadalmi viszonyok között fontos szerepet töltenek be az Ét. felhatalmazása alapján alkotott helyi építésügyi szabályzatok és a településrendezési tervek, miután ezek az adott település és környezete fejlődését, a településen élők, ott-tartózkodók életkörülményeit hosszabb időszakra döntően befolyásolják. Ebből is következik, hogy a helyi építésügyi előírásoknak több követelménynek kell eleget tenniük: az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdéséből adódóan az e tárgyban alkotott önkormányzati rendelet sem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, a helyi építésügyi szabályzatnak és a települési rendezési tervnek figyelembe kell venni az országos településrendezési szakmai előírásokat, a település társadalmának igényét. Mindezekre tekintettel az Ét. részletesen szabályozza az építésügyi szabályzatok, a településrendezési tervek előkészítésének, egyeztetésének és elfogadásának a rendjét.

Az Ét. 9. §-a részletezi tehát a helyi építésügyi szabályzat és a településrendezési tervek kidolgozása során érvényesítendő eljárási szabályokat, rendezi, hogy az érintett állampolgárokat, szervezeteiket, államigazgatási szerveket, települési önkormányzatokat milyen tartalommal, milyen módon, határidőben kell tájékoztatni, véleményüket kérni, véleményeltérés esetén egyeztető tárgyalást tartani, az el nem fogadott véleményekről tájékoztatást adni” (ABH 2004, 853, 857.). Az Ét. 9. § (7) bekezdése szerint a helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a (2)–(6) bekezdésben előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el.

Ahogy az Alkotmánybíróság a 7/2003. (III. 13.) AB határozatában megállapította, az Ötv. 16. § (1) bekezdéséből, az Ét. 9. § (7) bekezdéséből és 13. § (1) bekezdéséből kitűnik, hogy „az önkormányzatok városrendezésre és építésügyre vonatkozó szabályozási autonómiája kizárólag a rendeletalkotás tartalmát és az alkalmazott eljárás lefolytatását meghatározó törvényi keretek között érvényesülhet. Ilyen, az önkormányzati rendeletalkotás során irányadó eljárási rendelkezéseket állapít meg az Ét. fentiekben említett 9. §-a is, amikor a helyi építési szabályzat elfogadásához a közérdek érvényesítése érdekében számos egyeztetési kötelezettséget ír elő, és az érintett állampolgárok, szervezetek, érdekképviselők, hatóságok számára véleménynyilvánítási, javaslatlételi, észrevételezési lehetőséget biztosít” (ABH 2003, 753, 756.). Az érdekelt államigazgatási szervekkel való egyeztetés kötelezettsége és a lakosság bevonása az eljárásba olyan garanciális jellegű eljárási követelményeket jelent, amelyeket a jogi szabályozás nem ír elő más önkormányzati rendelet megalkotása során.

E rendelkezések alapján megállapítható, hogy az önkormányzat képviselő-testülete nem rendelkezik szabad döntési lehetőséggel abban a tekintetben, hogy a helyi építési előírások megállapításáról az Ét.-ben szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban, vagy ezen eljárási kötöttségek nélkül elfogadott önkormányzati rendeletben rendelkezik-e. A helyi építési előírásokat a képviselő-testületnek az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban kell megállapítania. Az Ét. 9. § (9) bekezdése előírja, hogy az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárási rendet érvényesíteni kell a rendezési tervek módosításánál is.

2. Az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben tehát azt kellett megvizsgálnia, hogy a hivatalvezető által kifogásolt eljárás megfelelt-e az Ét.-ben foglaltaknak.

A indítványozó azt sérelmezte, hogy a terv az egyeztető tárgyalás napján került kifüggesztésre a polgármesteri hivatalban, amikor még a véleményeztetési eljárás be sem fejeződött, továbbá a tervek a kifüggesztést követően átdolgozásra is kerültek, végül pedig nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a terv a polgármesteri hivatalban 30 napig ki volt függesztve.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a tervezést végző gazdasági társaság 2006. augusztus 21. napján kelt levelében arról tájékoztatta az önkormányzat főépítészt, hogy a szabályozási terv és az építési szabályzat „II/b fázisú, az államigazgatási és önkormányzati egyeztetés alapján módosított dokumentációját” mellékelten megküldi. Az ezen az iraton szereplő feljegyzés szerint a dokumentum 2006. szeptember 1. napján érkezett a polgármesteri hivatalba. Ennek alapján az önkormányzatnak a „II/b fázisú dokumentáció” 2006. szeptember 1. napja előtt nem állhatott rendelkezésre, azaz azt az Ét. 9. § (6) bekezdése alapján 2006. augusztus 21. napján közzétenni sem tudta. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a kivitelező arról tájékoztatta a Közép Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséget a 2006. október 30. napján kelt levelében, hogy „2006. augusztus 21-én a jelenlevők megállapodtak abban, hogy a tervező a – Törökbálint közigazgatási területét érintő távlati – nagysebességű vasútvonalat a jelenlegi vasúti nyomvonalon, egy előző terv-variációban már javasolt megoldásnak megfelelően a terven szerepeltetni fogja. Ennek a tervező eleget tett, és a terület fejlesztője a MÁV Zrt. Stratégiai Igazgatóságán egyeztetette a kialakított álláspontot, ahol a tervezett megoldást jóváhagyták.”

További érvként szolgál a polgármesteri hivatal 2006. november 26. napján kelt levele, miszerint „ha a szabályozási tervvel kapcsolatos egyeztető tárgyalás az önkormányzat és a tulajdonos beruházó között befejeződött és a megállapodásnak megfelelően a módosított terv leszállításra került, az önkormányzat fogja az államigazgatási eljárást lefolytatni”.

Végül az Alkotmánybíróság hivatkozik a Budaörs Város Önkormányzata főépítészeinek 2006. november 24. napján kelt levelére, melyben a városi főépítész a Törökbálint Önkormányzatának 2006. november 9. napján kelt levelére válaszolva előadja, hogy a gyorsforgalmi vasútra vonatkozóan „az új nyomvonal pontos ismeretének hiányában arról véleményt nyilvánítani nem tudunk (...) a korábban megküldött szabályozási tervben még a vasút régi – és számunkra elfogadhatatlan – nyomvonala szerepelt, melyet a 2006. augusztus 21-én tartott egyeztető tárgyalás alkalmával is kifogásoltunk.”

Ennek alapján megállapítható, hogy 2006. augusztus 21. napján nem a véleményezési eljárás befejezése után, hanem még azt megelőzően függesztették ki a polgármesteri hivatalban a terveket, ezért az eljárás sérti az Ét. 9. § (6) bekezdésében foglaltakat, mivel az önkormányzat a jogszabályban írt eljárási rendet megszegve folytatta le az eljárást.

Az Alkotmánybíróság emellett utal arra is, hogy a lakossági felhívás fénymásolatán a kifüggesztés napjaként 2006. augusztus 21. napja, valamint az a megjegyzés szerepel, hogy „levéve 30. nap.” Azaz a hirdetményből a levétel napja kétséget kizáróan nem állapítható meg az, hogy a hirdetmény 30 napra kifüggesztésre került, csupán valószínűsíthető. Az Ét. 9. § (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a településrendezési eszköz, így a helyi építési szabályzat sem fogadható el az Ét. 9. § (2)–(6) bekezdésében előírt véleményeztetési eljárás nélkül.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a képviselő-testület az Ét. szabályainak megsértésével, azaz törvénysértő módon fogadta el az Ör.-t.

Az önkormányzati rendeletalkotási eljárás során történt hibák esetén nemcsak az eljárási hiba meglétét vagy hiányát vizsgálja az Alkotmánybíróság, hanem arra is figyelemmel van, hogy a szabálytalanság érdemben befolyásolta-e a rendelet megalkotását (986/H/1997. AB határozat, ABH 1998, 1038, 1041.).

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Ör. – az elfogadása során alkalmazott törvénysértő eljárásra tekintettel – sérti az Ét. 9. § (4)–(7) bekezdésének rendelkezéseit, és ezáltal más jogszabályba, jelen esetben törvénybe ütközik, ellentétes az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével.

Mivel az Ör. jelenlegi szövege alkotmányellenes módon, az Ét. garanciális szabályainak megsértésével jött létre, az Alkotmánybíróság az Ör. egészét alkotmányellenesnek minősítette és megsemmisítette. A megsemmisített rendelet az Alkotmánybíróság határozatában, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. § (4) bekezdésének alkalmazásával megállapított későbbi időpontban veszti hatályát, melynek az az indoka, hogy ez alatt az idő alatt Törökbálint város önkormányzatának lehetősége lesz lefolytatni az építési szabályzat és rendezési terv módosításához előírt, az Ét. 9. §-ában szabályozott eljárást.

3. Az Alkotmánybíróság az indítvány azon részének elbírálását, mely szerint az Ör. módosító rendelkezései tartalmukat tekintve ellentétesek az Ötv. törvényi előírásaival, az Ör. egésze alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése miatt mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-a alapján rendelte el.

Budapest, 2011. június 23.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 6/H/2009.

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 39/2011. (VI. 24.) OGY határozata az egyenruhás bűnözés folyamatát, hátterét és a gyöngyöspatai eseményeket feltáró, valamint az egyenruhás bűnözés felszámolását elősegítő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról*

1. Az „az egyenruhás bűnözés folyamatát, hátterét és a gyöngyöspatai eseményeket feltáró, valamint az egyenruhás bűnözés felszámolását elősegítő eseti bizottság létrehozásáról” szóló 34/2011. (VI. 7.) OGY határozat 6. és 7. pontja alapján az Országgyűlés az eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak a következőket választja meg:

Elnök:

dr. Kocsis Máté (Fidesz)

Alelnök:

dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Móring József Attila (KDNP)

Tagjai:

Berényi László (Fidesz)

Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)

dr. Karakó László (Fidesz)

Németh Szilárd István (Fidesz)

Básthly Tamás (KDNP)

Nyakó István (MSZP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Mirkóczki Ádám (Jobbik)

Mile Lajos (LMP)

Pösze Lajos (független)

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hegedűs Lorántné s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 40/2011. (VI. 24.) OGY határozata az Állami Számvevőszék 2010. évi tevékenységéről szóló beszámoló tudomásulvételéről**

1. Az Országgyűlés megállapítja, hogy az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségeit teljesítette, tudomásul veszi az intézmény 2010. évi tevékenységéről szóló jelentését, valamint elfogadja az intézmény gazdálkodásáról készített, független könyvvizsgáló által felülvizsgált és hitelesnek minősített pénzügyi beszámolót.

* A határozatot az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

2. Az Országgyűlés támogatja az Állami Számvevőszék középtávú stratégiájának célkitűzéseit.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hegedűs Lórántné s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 41/2011. (VI. 24.) OGY határozata
a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyilvánosan Működő Részvénytársaság törzsrészevényeinek
Magyar Állam javára történő megvásárlásának jóváhagyásáról***

Az Országgyűlés a nemzeti vagyon gyarapítása, az energiahatékonyság és energiabiztonság növelése érdekében a következő határozatot hozza:

1. Az Országgyűlés a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyilvánosan Működő Részvénytársaság 22 179 488 darab „A” sorozatú törzsrészevényének Magyar Állam javára történő megvásárlásáról szóló, 2011. május 24-én megkötött, jelen határozathoz mellékelt Részvény adásvételi szerződést megismerte és jóváhagyólag tudomásul vette.
2. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy tegye meg mindazokat az intézkedéseket, amelyek a Részvény adásvételi szerződésben feltételként, illetőleg kötelezettségként a vevő oldalán szerepelnek.
3. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy a megtett intézkedésekről, illetőleg a szerződés teljesüléséről 2011. december 31-ig tegyen jelentést az Országgyűlés részére.
4. Jelen határozat a közzététele napján lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Hegedűs Lorántné s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 42/2011. (VI. 24.) OGY határozata
a Magyar Államvasutak Zrt. jelenlegi gazdasági helyzetéhez vezető, 2002–2010 közötti
– kiemelten a MÁV Zrt. szerkezetátalakítására és a leánytársaságok privatizációjára vonatkozó –
döntések vizsgálatára létrehozott vizsgálóbizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés
elfogadásáról****

1. Az Országgyűlés elfogadja a Magyar Államvasutak Zrt. jelenlegi gazdasági helyzetéhez vezető, 2002–2010 közötti – kiemelten a MÁV Zrt. szerkezetátalakítására és a leánytársaságok privatizációjára vonatkozó – döntések vizsgálatára létrehozott vizsgálóbizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentést.

* A határozatot az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2011. június 20-i ülésnapján fogadta el.

2. Az Országgyűlés fontosnak tartja, hogy a vizsgálóbizottság által feltárt hiányosságok és működési rendellenességek mihamarabb megoldásra kerüljenek, ezért felkéri a korrupcióellenes és elszámoltatási kormánybiztost a jelentésben javasolt ügyek vizsgálatára, a szükséges intézkedések megtételére, valamint felkéri a MÁV Zrt. vezérigazgatóját a jelentésben javasoltak figyelembevételére.
3. Ez a határozat közzététele napján lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Hegedűs Lorántné s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

A Kormány 1204/2011. (VI. 24.) Korm. határozata a Regionális Képző Központok átalakításáról

1. A Kormány felhívja a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 96. § (1) bekezdésében foglalt határidőtől eltérően
 - a) a Budapesti Munkaerőpiaci Intervenciók Központ átalakulásáról, valamint
 - b) a Békéscsabai Regionális Képző Központ, a Debreceni Regionális Képző Központ, az Észak-Magyarországi Regionális Képző Központ, a Kecskeméti Regionális Képző Központ, a Nyíregyházi Regionális Képző Központ, a Pécsi Regionális Képző Központ, a Székesfehérvári Regionális Képző Központ és a Szombathelyi Regionális Képző Központ Budapesti Munkaerőpiaci Intervenciók Központba beolvasásárólszóló jogszabály kihirdetéséről az átalakítás kérelmezett időpontja előtt legalább 5 nappal gondoskodjon.
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

Az Országos Választási Bizottság 65/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:
- „Egyetért-e Ön azzal, hogy az álláskeresői járadék folyósításának időtartama az álláskeresővé válást megelőzően folyamatosan munkaviszonyban töltött idő egyötödénél, de legfeljebb 270 napnál kevesebb ne lehessen?”*
- Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.
- Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megtévesztő, ugyanis a „legfeljebb” és a „kevesebb” szavak egyidejű alkalmazása nyelvtanilag nem értelmezhető, értelemzavaró kapcsolat áll fenn a mondatban.
- Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.
- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 66/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:
- „Egyetért-e Ön azzal, hogy az álláskeresői járadék összege ne lehessen alacsonyabb az álláskeresővé válást megelőző 12 havi átlagkereset 80%-ánál?”*
- Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a kérdés nem bocsátható népszavazásra, mert a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 28/C. § (5) bekezdés a) pontjában foglalt tilalomba ütközik. Az Alkotmány 28. § (5) bekezdés a) pontja szerint „Nem lehet országos népszavazást tartani a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről és illetékekről, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények tartalmáról...”

Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés a) pontjában szereplő, a költségvetési törvényre vonatkozó kizáró ok alapján valamely kérdés akkor nem bocsátható népszavazásra, ha a kérdés a költségvetési törvény módosítását tartalmazza, vagy a kérdésből okszerűen következik a tiltott tárgykörként megjelölt törvények megváltoztatása, illetve ha a kérdés arra irányul, hogy a választópolgárok pontosan határozzanak meg jövőbeli költségvetési törvényben szereplő egyes kiadásokat”.

Az OVB álláspontja szerint amennyiben a jelen kezdeményezésben szereplő kérdésben országos népszavazásra kerülne sor, az Országgyűlés csak a költségvetési törvény módosításával tehetne eleget a népszavazási döntésnek.

A kérdésben ezért nem lehet országos népszavazást tartani, így az Országos Választási Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja alapján megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését.

- II. A határozat az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés a) pontján, 32/C. § (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 67/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a tankötelezettség annak a tanévnek a végéig tartson, amelyben az érintett személy a 18. életévét betöltötte?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a tankötelezettségről a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (Közokt. tv.) 6. § (3) bekezdése rendelkezik. A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani, és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat a Közokt. tv. 6. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 68/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy 3 hónapnál hosszabb próbaidőt munkaviszony esetében ne lehessen kikötni?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 81. § (2) bekezdésében foglaltak szerint „a próbaidő tartama harminc nap. Kollektív szerződés, illetve a felek ennél rövidebb vagy hosszabb, de legfeljebb három hónapig terjedő próbaidőt is megállapíthatnak. A próbaidő meghosszabbítása tilos, ettől érvényesen eltérni nem lehet.”

A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani, és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 81. § (2) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 69/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyétt-e Ön azzal, hogy a munkaviszony egyoldalú megszüntetésére irányadó szabályok a 2011. január 1-jén hatályos szabályok szerint legyenek?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „a munkaviszony egyoldalú megszüntetésére irányadó szabályok” alatt, ugyanis nem egyértelműen meghatározott, hogy egy eredményes népszavazást követő jogalkotás pontosan milyen jogszabályokat, milyen módon és mértékben érintene.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem egyértelmű a jogalkotó számára sem, ugyanis egy eredményes ügördöntő népszavazást követően, a „nem” szavazatok többsége esetén nem lenne egyértelmű, hogy terheli-e, és ha igen, milyen tartalommal jogalkotási kötelezettség.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani, és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 70/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyétt-e Ön azzal, hogy a munkaidőkereten felül végzett munkáért járó bérpótlék mértéke ne lehessen alacsonyabb a személyi alapbér ötven százalékánál?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni. A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.]

A kérdés egyértelműsége annak tükrében is vizsgálendő, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul [118/2010. (VI. 30.) ABH és 42/2011. (VI. 9.) ABH]

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 147. § (2) bekezdésében foglaltak szerint „A munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan, illetve a munkaidőkereten felül végzett munka esetén a pótlék mértéke ötven százalék. Munkaviszonyra vonatkozó szabály vagy a felek megállapodása előírhatja, hogy ellenértékként – pótlék helyett – szabadidő jár, ami nem lehet kevesebb a végzett munka időtartamánál.”

A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 147. § (2) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 71/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyérté-e Ön azzal, hogy a munkaidő-beosztás szerinti pihenőnapon végzett munkáért járó bérpótlék mértéke, abban az esetben, ha a munkavállaló nem kap másik pihenőnapot, ne lehessen alacsonyabb a személyi alaplér száz százalékánál?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség). [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 147. § (3) bekezdésében foglaltak szerint „A munkaidő-beosztás szerinti pihenőnapon (pihenőidőben) végzett munka esetén a pótlék mértéke száz százalék. A pótlék mértéke ötven százalék, ha a munkavállaló másik pihenőnapot (pihenőidőt) kap.”

A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 147. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 72/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesíti.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az alapszabadság kétharmadát a munkáltató a munkavállaló kérésének megfelelő időpontban legyen köteles kiadni?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a beadványozók által beadott aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formái, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadálya nincs.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án, a Ve. 117. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 73/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a Munka Törvénykönyve szerinti alapszabadság mértéke a 2011. január 1-jén hatályos szabályokhoz képest ne csökkenjen?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében nem lehet országos népszavazást tartani és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 74/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B., dr. Sch. A. és Sch. G. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2.; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 23-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a 2011. január 1-ig jogszerűen megszerzett nyugdíjjogosultságot az Országgyűlés ne vonja el?”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (a továbbiakban: Alkotmány) az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a szerint az Alkotmány 70/E. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátási törvény feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személynek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az Országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az Alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 24. § (3) bekezdésén és a 70/E. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 75/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a SZEMA – Liberális Párt képviseletében Ungár Klára (1126 Budapest, Böszörményi út 17/a.) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozó 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Akarja-e, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmánya hatályban maradjon és Magyarország alaptörvénye ne lépjen hatályba?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az Országgyűlés Magyarország Alaptörvényét a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 19. § (3) bekezdés a) pontja és a 24. § (3) bekezdése alapján fogadta el. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint mind az Alkotmány, mind a későbbiekben az Alaptörvény módosítása csak az Alkotmány, illetve az Alaptörvény rendelkezéseinek megtartásával kerülhet sor. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítása, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] történhet. Az Alkotmány módosítására, illetve az Alkotmány egyes rendelkezéseinek a jövőbeni megváltoztathatóságának kizárására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye. Az Országos Választási Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az Alaptörvény rendelkezése szerint a későbbiekben egyébként sem lehet országos népszavazást tartani az Alaptörvény módosításáról.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 19. § (3) bekezdés a) pontján és 24. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 76/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva U. K. és Sz. V. magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e azzal, hogy a Költségvetési Tanács ne akadályozhassa meg, hogy az országnak költségvetése legyen?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés a választópolgárok számára nem egyértelmű, ugyanis azt a téves látszatot kelti, mintha a hatályos jogszabályok alapján a Költségvetési Tanácsnak lenne a kérdésben foglaltakra hatásköre.

A takarékos állami gazdálkodásról és a költségvetési felelősségről szóló 2008. évi LXXV. törvény 7. § (2) bekezdése szerint a Költségvetési Tanács véleményt nyilvánít az Országgyűlésnek benyújtani tervezett költségvetési törvény tervezetéről.

Az Alaptörvény 44. cikk (3) bekezdésében a központi költségvetésről szóló törvény elfogadásához a 36. cikk (4) és (5) bekezdésében foglaltak betartása érdekében a Költségvetési Tanács előzetes hozzájárulása szükséges.

Fentiek értelmében az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a választópolgár egy, a hatályos szabályozás szerinti megoldással megegyező, ugyanakkor egy jövőbeli szabályozással ellentétes felvetés esetén nem tudja kétséget kizáróan eldönteni, hogy „igen” vagy „nem” szavazatával pontosan milyen megoldást támogat.

A népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat a 2008. évi LXXV. törvény 7. § (2) bekezdésén, az Alaptörvény 44. cikk (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 77/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva U. K. és Sz. V. magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy a nő terhességének 12. hetéig dönthessen arról, hogy akar-e szülni?”

Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a népszavazásra feltett kérdés alapján nem állapítható meg, hogy a várandós nő döntése mennyiben jelent teljes döntési szabadságot és mennyiben illeszkedik a magzati élet védelme céljából kialakított alkotmányos garanciák rendszerébe. A terhesség megszakításának kérdésében a várandós nő önrendelkezési joga és az államnak az emberi élet védelmére vonatkozó kötelezettsége kerül konfliktusba, amelyek a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 54. § (1) bekezdésében és 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekből vezethetők le.

Egy eredményes ügydöntő népszavazás a törvényhozónak a terhesség megszakítását kellő súlyú indok nélkül lehetővé tévő, vagy a magzati élet védelmére irányuló, ellensúlyt képező szabályozás nélküli modelljét állítja fel, ezáltal az Alkotmány [Alkotmánybíróság 64/1991. (XII. 17.) és 48/1998. (XI. 23.) számú határozataiban kibontott] tartalmát is módosítja.

Fentiek értelmében az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés az Alkotmány módosítására irányul. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására, illetve az Alkotmány egyes rendelkezéseinek a jövőbeni megváltoztathatóságának kizárására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének sem. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni. Az Országos Választási

Bizottság álláspontja szerint a kérdés nyelvtani és logikai értelmezését követően sem állapítható meg egyértelműen a választópolgár számára, hogy kinek és milyen tartalmú döntését kívánná egy esetlegesen eredményes népszavazással megakadályozni.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés a jogalkotó számára sem egyértelmű, ugyanis nem világos, hogy egy eredményes népszavazást követően pontosan milyen jogszabály megalkotására lenne a jogalkotó köteles.

Fentiek értelmében a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani és a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) és c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 8. § (1) bekezdésén, 24. § (3) bekezdésén és 54. § (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) és c) pontján, 13. § (1) bekezdésén a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 78/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva U. K. és Sz. V. magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy továbbra is bárki az Alkotmánybírósághoz fordulhasson, ha úgy látja, hogy egy jogszabály alkotmány sértő?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 21. § (2) bekezdése alapján a jogszabály, valamint a közjogi szervezetszabályozó eszköz alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát bárki indítványozhatja.

Az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés e) pontja ezt a jogot ugyanakkor már csak a Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede vagy az alapvető jogok biztosa számára biztosítja.

Fentiek értelmében az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a választópolgár egy, a hatályos szabályozás szerinti megoldással megegyező, ugyanakkor egy jövőbeli szabályozással ellentétes felvetés esetén nem tudja kétséget kizáróan eldönteni, hogy „igen” vagy „nem” szavazatával pontosan milyen megoldást támogat.

Mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Testület az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés e) pontján, az Abtv. 21. § (2) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 79/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 17-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva U. K. és Sz. V. magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

Egyéért-e azzal, hogy továbbra is önálló országgyűlési biztos védje a személyes adatainkat, a közérdekű adatokat viszont ne titkolhassák el előlünk?

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény hozza létre az adatvédelmi biztos önálló intézményét (IV. fejezet). Ennek megfelelően az adatvédelmi biztos jogállása megegyezik az állampolgári jogok országgyűlési biztosának (részben az Alkotmányban szabályozott) jogállásával.

A 2012. január 1-jétől hatályos Alaptörvény 30. cikke ugyanakkor csak egy országgyűlési biztos (alapvető jogok biztosa) nevesít, és a VI. cikkben utal arra, hogy a személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését független hatóság ellenőrzi.

Fentiek értelmében az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a választópolgár egy, a hatályos szabályozás szerinti megoldással megegyező, ugyanakkor a jövőbeli szabályozással ellentétes felvetés esetén nem tudja kétséget kizáróan eldönteni, hogy „igen” vagy „nem” szavazatával pontosan milyen megoldást támogat.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés valójában két kérdés, amelyek logikailag nem képeznek egységet, külön-külön is megválaszolhatók (a személyes adatok védelmében eljáró független országgyűlési biztos intézménye és a közérdekű adatok megismerhetőségének kérdése). Így a választópolgárnak nincs lehetősége megkülönböztetést tenni, és részkérdésenként véleményt nyilvánítani a kezdeményezésről. Ennek alapján a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre nem lehet egyértelműen válaszolni.

Mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Testület az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat 1992. évi LXIII. törvény IV. fejezetén, az Alaptörvény 30. cikkén, és VI. cikkén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 80/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az általános öregségi nyugdíjkorhatár előtt jogszerűen folyósított nyugdíj összege ne csökkenjen?”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (a továbbiakban: Alkotmány) az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a szerint az Alkotmány 70/E. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személynek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az Országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az Alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 24. § (3) bekezdésén, 70/E. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 81/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a öregségi nyugdíjkorhatárt el nem érő személy számára járó nyugdíj összege ne csökkenjen?”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (a továbbiakban: Alkotmány) az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a szerint az Alkotmány 70/E. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személynek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az Országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az Alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 24. § (3) bekezdésén, 70/E. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 82/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt el nem érő személy számára 2011. január 1-jén jogszerűen folyósított nyugdíj összege csak a 2011. január 1-jén hatályos jogszabályok szerinti okból csökkenjen?”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (a továbbiakban: Alkotmány) az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a szerint az Alkotmány 70/E. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személynek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az Országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az Alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy mivel a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 24. § (3) bekezdésén, 70/E. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 83/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesíti.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a munkaviszonyban járó szabadságot kettőnél több részletben változatlanul csak a munkavállaló kérésére lehessen kiadni?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a beadványozók által beadott aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formái, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadálya nincs.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án, a Ve. 117. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 84/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a munkaviszonyban járó szabadság kiadására vonatkozó szabályok a 2011. január 1-jén hatályos szabályok szerint legyenek?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 85/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az álláskeresési járadék folyósításának feltételei és összege a 2011. január 1-jén hatályos szabályok szerint legyenek?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „az álláskeresési járadék folyósításának feltételei és összege” alatt, ugyanis nem egyértelműen

meghatározott, hogy egy eredményes népszavazást követő jogalkotás pontosan milyen jogszabályokat, milyen módon és mértékben érintene.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára az sem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 86/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az álláskeresési járadék folyósításának leghosszabb időtartama 9 hónap legyen?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megkétszerezte. A jelenlegi szabályozás szerint az álláskeresési járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap [a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 27. § (3) bek].

A népszavazásra feltenni kívánt kérdés gyakorlatilag a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az 1991. évi IV. törvény 27. § (3) bekezdésén, Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 87/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyérté-e Ön azzal, hogy az álláskereső járadék összegének 2011. január 1-jén hatályos számítási szabályai az álláskereső hátrányára ne változzanak meg?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 88/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy a tankötelezettség korhatárára vonatkozó szabályok megegyezzenek a 2011. január 1-jén hatályosakkal?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos” kifejezés alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án és a 10. § c) pontján, 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 89/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a munkáltató köteles legyen a felmondást megindokolni?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 89. § (2) bekezdése alapján „A munkáltató – a (6) bekezdésben foglalt kivétellel – köteles felmondását megindokolni. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá azt is, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem egyértelmű, ugyanis nem állapítható meg, hogy a beadványozók mit értenek „felmondás” kifejezés alatt, a népszavazásra feltenni kívánt kérdés mely felmondásra vonatkozik, kizárólag a rendkívüli felmondásra, vagy kizárólag a rendes felmondásra, esetleg mindkettőre.

Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 89. § (2) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 90/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyétt-e Ön azzal, hogy a munkáltató rendes felmondásának indoka csak a munkavállaló képességeivel, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 89. § (3) bekezdése „A felmondás indoka csak a munkavállaló képességeivel, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 89. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 91/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a munkáltató rendes felmondása esetén a felmondási idő legalább 30 nap legyen?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 92. § (1) bekezdése szerint „A felmondási idő legalább harminc nap, az egy évet azonban nem haladhatja meg; ettől érvényesen eltérni nem lehet.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 92. § (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 92/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy a munkáltató rendes felmondása esetén a felmondási idő legalább fele alatt a munkáltató a munkavállalót a munkavégzés alól felmentse?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem egyértelmű, mivel nem állapítható meg pontosan, hogy mi értendő a „legalább fele alatt” kifejezésen, továbbá nem egyértelmű az sem, hogy a kérdés a munkavégzés alóli felmentés kötelező vagy lehetséges voltára utal.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 93. § (1) bekezdése szerint „A munkáltató rendes felmondása esetén köteles a munkavállalót a munkavégzés alól felmenteni. Ennek mértéke a felmondási idő fele. A töredéknapot egész napként kell figyelembe venni.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 93. § (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 93/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy a munkáltató rendszer felmondása esetén a felmondási idő alatt a munkavégzés alól felmentett munkavállalót átlagkeresete illesse meg?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 93. § (3) bekezdése szerint „A munkavégzés alóli felmentés időtartamára a munkavállalót átlagkeresete illeti meg. Nem illeti meg átlagkereset a munkavállalót arra az időre, amely alatt munkabérré egyébként sem lenne jogosult.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Fentiek értelmében, mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 93. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 94/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyétt-e Ön azzal, hogy a munkáltató a munkaviszonyt rendkívüli felmondással csak akkor szüntethesse meg, ha a munkavállaló a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 96. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján „A munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ettől érvényesen eltérni nem lehet.” A népszavazásra feltenni kívánt kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés az átlagos választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz. Valójában azonban a kérdésre adott „igen” válasszal a mai jogi szabályozást erősítenék meg, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem egyértelmű azért sem, mert az – bár a hatályos jogi norma szövegét ismétli – túlságosan összetett és a választópolgárok számára nem egyértelmű kifejezéseket tartalmaz, így nem lennének tisztában azzal, hogy pontosan milyen tartalmú népszavazási kezdeményezést támogatnak.

Fentiek értelmében a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 96. § (1) bekezdés a) és b) pontján, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 95/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyérté-e Ön azzal, hogy a munkaidőkereten felül végzett munkáért járó bérpótlékra vonatkozó szabályok a 2011. január 1-jén hatályos szabályok szerint legyenek?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „munkaidőkereten felül végzett munkáért járó bérpótlékra vonatkozó szabályok” alatt, ugyanis nem egyértelműen meghatározott, hogy egy eredményes népszavazást követő jogalkotás pontosan milyen jogszabályokat, milyen módon és mértékben érintene.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű továbbá az sem, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával, illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében, mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 96/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy a munkaidő-beosztás szerinti pihenőnapon végzett munkáért járó bérpótlékra vonatkozó szabályok a 2011. január 1-jén hatályos szabályok szerint legyenek?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „munkaidő-beosztás szerinti pihenőnapon végzett munkáért járó bérpótlékra vonatkozó szabályok” alatt, ugyanis nem egyértelműen meghatározott, hogy egy eredményes népszavazást követő jogalkotás pontosan milyen jogszabályokat, milyen módon és mértékben érintene.

Az Országos Választási Bizottság szerint a választópolgárok számára nem egyértelmű továbbá az sem, hogy mi értendő a kérdésben meghatározott „2011. január 1-jén hatályos szabályok” alatt. A választópolgároktól ugyanis nem várható el, hogy a jogszabályok részletes tartalmával tisztában legyenek. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint magából a népszavazási kérdésből ki kell derülnie, hogy a választópolgár aláírásával illetve szavazatával milyen kérdést támogat.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 97/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyéért-e Ön azzal, hogy a munkaviszonyban járó fizetett éves szabadság legalacsonyabb mértéke ne legyen kevesebb húsz naponál?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az egyértelműség követelménye azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni.

A kérdés egyértelműségének vizsgálatakor az Országos Választási Bizottságnak határozata meghozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – a hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles. [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 105/2007. (XII. 13.) AB határozat, ABH 2007, 891, 895.] A kérdés egyértelműsége annak tükrében dönthető el, hogy az a hatályos jogi szabályozáshoz képest milyen jogalkotásra irányul.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés megfogalmazása nem egyértelmű, mivel nem állapítható meg, hogy a beadványozók mit értenek „fizetett éves szabadság” kifejezés alatt. A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban: Mt.) 131. § (1) bekezdése szerint az alapszabadság mértéke húsz munkanap. Az Mt. több különböző szabadság típust nevesít, így rendes szabadságot, mely alap- és pótszabadságból áll, valamint betegszabadságot, szülési szabadságot stb. Nem egyértelmű, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés mely szabadság típus vonatkozásában kíván jogalkotást kezdeményezni.

Fentiek értelmében mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így a Bizottság az Nsztv. 10. § c) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Mt. 131. § (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. § c) pontján és a 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 98/2011. (VI. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2011. június 20-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Sz. B. és dr. Sch. A. magánszemélyek (a továbbiakban: beadványozók) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Arany J. u. 25.; levélcím: 1357 Budapest, Pf. 2; fax: 06-1-7950-143).

Indokolás

- I. A beadványozók 2011. május 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a jogszerűen megszerzett nyugdíjjogosultságot az Országgyűlés ne vonja el?”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (a továbbiakban: Alkotmány) az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a szerint az Alkotmány 70/E. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személynek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az Országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az Alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában is [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (VII. 7.) AB, 28/1999. (X. 6.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001.(XI. 29.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására, csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] kerülhet sor. Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, így a Bizottság az Nsztv. 10. § b) pontja értelmében az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

- II. A határozat az Alkotmány 24. § (3) bekezdésén és a 70/E. § (3) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án és a 10. § b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,

az Országos Választási Bizottság elnöke

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató.